

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 10 lutego 2017 r.

Druk nr 413

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 35. posiedzeniu w dniu 10 lutego 2017 r. ustawę

o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami.

Z wyrazami szacunku

(-) Marek Kuchciński

U S T A W A

z dnia 10 lutego 2017 r.

o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami^{1), 2)}

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb dokonywania wymiany informacji podatkowych z innymi państwami;
- 2) właściwość organów w zakresie wymiany informacji podatkowych z innymi państwami;
- 3) obowiązki instytucji finansowych w zakresie wymiany informacji podatkowych na wniosek właściwego organu;
- 4) obowiązki instytucji finansowych w zakresie automatycznej wymiany informacji podatkowych o rachunkach raportowanych, o których mowa w dziale III, oraz zasady kontroli ich wykonywania;
- 5) obowiązki jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów, o której mowa w dziale V, w zakresie automatycznej wymiany informacji podatkowych o tych jednostkach.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 11.03.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 58, Dz. Urz. UE L 359 z 16.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 146 z 03.06.2016, str. 8 oraz Dz. Urz. UE L 342 z 16.12.2016, str. 1);
- 2) dyrektywę Rady (UE) 2015/2060 z dnia 10 listopada 2015 r. uchylającą dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA oraz ustawę z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

2. Ustawy nie stosuje się do wymiany informacji dla celów podatkowych na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA, oraz towarzyszących Uzgodnień Końcowych, podpisanych w Warszawie dnia 7 października 2014 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1647).

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dyrektywie 2011/16/UE – rozumie się przez to dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 11.03.2011, str. 1, z późn. zm.³⁾);
- 2) informacjach podatkowych – rozumie się przez to informacje wymieniane z innymi państwami na podstawie ustawy, które mogą być istotne dla celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego państw dokonujących wymiany tych informacji;
- 3) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 4) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2015/2378 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2015/2378 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1156/2012 (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 19);
- 5) ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 oraz z 2017 r. poz. 60);
- 6) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60);
- 7) ustawie – Ordynacja podatkowa – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201);

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 58, Dz. Urz. UE L 359 z 16.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 146 z 03.06.2016, str. 8 oraz Dz. Urz. UE L 342 z 16.12.2016, str. 1.

- 8) właściwym organie – rozumie się przez to właściwą w sprawach podatkowych władzę danego państwa;
- 9) zagranicznym zakładzie – rozumie się przez to zagraniczny zakład, o którym mowa w art. 4a pkt 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 3. W zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, oraz innych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska, informacje podatkowe mogą być udostępniane właściwemu organowi, pod warunkiem że wykorzystywanie udostępnionych informacji podatkowych nastąpi zgodnie z zasadami określonymi w tych umowach.

Art. 4. 1. Organy administracji publicznej oraz instytucje finansowe wymienione w art. 182 ustawy – Ordynacja podatkowa, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji podatkowych w razie wystąpienia właściwego organu w zakresie i na zasadach określonych w dziale II lub wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbowa”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 5. 1. Właściwym organem Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach wymiany informacji podatkowych z innymi państwami jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej i w tym zakresie przysługują mu uprawnienia organu podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji spraw, o których mowa ust. 1, a także usprawnienia obsługi podmiotów obowiązanych do przekazywania informacji podatkowych, może upoważnić, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania czynności związanych z:

- 1) wymianą informacji podatkowych na wniosek i z urzędu z innymi państwami, w szczególności do występowania o udostępnienie informacji podatkowych i przekazywania właściwym organom wniosków i informacji podatkowych,

- 2) automatyczną wymianą informacji podatkowych,
 - 3) udostępnianiem innym organom, na zasadach określonych w ustawie – Ordynacja podatkowa, informacji podatkowych uzyskanych w ramach ich wymiany z innymi państwami,
 - 4) nakładaniem kar pieniężnych
- określając szczegółowy zakres upoważnienia oraz terytorialny zasięg działania upoważnionych organów.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić osoby zatrudnione lub pełniące służbę w urzędach obsługujących organy Krajowej Administracji Skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji podatkowych w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.

Art. 6. Do ujawnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, upoważnionemu przez niego organowi Krajowej Administracji Skarbowej, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub jego upoważnionemu przedstawicielowi informacji podatkowych w trybie i zakresie przewidzianych ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą prawnie chronioną, z wyjątkiem informacji niejawnych.

DZIAŁ II

Wymiana informacji podatkowych na wniosek i z urzędu z państwami członkowskimi

Art. 7. Wymiana informacji podatkowych z państwami członkowskimi następuje na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego lub z urzędu.

Art. 8. Wymiana informacji podatkowych z państwami członkowskimi nie obejmuje informacji podatkowych:

- 1) objętych przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego;
- 2) dotyczących składek na ubezpieczenie społeczne;
- 3) dotyczących opłaty skarbowej;
- 4) dotyczących należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczności publicznej.

Art. 9. 1. Organ podatkowy występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa członkowskiego o udzielenie informacji podatkowych oraz udziela mu informacji podatkowych za pośrednictwem Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wniosek i informacje podatkowe Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej za pośrednictwem dyrektora izby administracji skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.

Art. 10. Wniosek o udzielenie informacji podatkowych zawiera:

- 1) dane identyfikujące podmiot, którego informacje podatkowe mają dotyczyć: imię i nazwisko lub nazwę (firmę), adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy;
- 2) wskazanie zakresu żądanych informacji podatkowych i celu ich wykorzystania;
- 3) stwierdzenie, że wyczerpano możliwości uzyskania informacji podatkowych na podstawie przepisów prawa krajowego wnioskującego państwa członkowskiego;
- 4) zobowiązanie do objęcia tajemnicą udzielonych informacji podatkowych zgodnie z przepisami prawa krajowego wnioskującego państwa członkowskiego.

Art. 11. 1. Wniosek właściwego organu państwa członkowskiego wszczyna postępowanie w sprawie udzielenia informacji podatkowych.

2. Otrzymanie wniosku potwierdza się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości dokonania potwierdzenia w ten sposób potwierdzenia dokonuje się w postaci papierowej.

3. Postępowanie powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku gdy organ posiada już żądane informacje podatkowe, ich przekazanie następuje w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można uzgodnić z właściwym organem państwa członkowskiego, że przekazanie informacji podatkowych nastąpi w terminach innych niż określone w ust. 3.

5. W przypadku braku możliwości udzielenia informacji podatkowych we właściwym terminie zawiadamia się właściwy organ państwa członkowskiego, podając przyczyny uniemożliwiające dotrzymanie terminu udzielenia informacji podatkowych oraz wskazując przewidywany termin udzielenia tych informacji. Zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

6. Odmowa udzielenia informacji podatkowych następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Odmawiając udzielenia informacji podatkowych, podaje się przyczyny odmowy.

Art. 12. 1. Jeżeli dane zawarte we wniosku właściwego organu państwa członkowskiego nie są wystarczające do udzielenia informacji podatkowych, Szef Krajowej Administracji Skarbowej niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, wzywa ten organ do nadesłania w wyznaczonym terminie danych uzupełniających.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, bieg terminów, o których mowa w art. 11 ust. 3, rozpoczyna się od dnia następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał brakujące dane.

3. W przypadku nieuzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia udzielenia informacji podatkowych.

Art. 13. Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia udzielenia informacji podatkowych właściwemu organowi państwa członkowskiego, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że właściwy organ państwa członkowskiego nie wyczerpał możliwości uzyskania wnioskowanych informacji podatkowych na podstawie przepisów prawa krajowego;
- 2) organ podatkowy nie posiada uprawnień do uzyskania wnioskowanych informacji podatkowych;
- 3) odrębne przepisy, w tym ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, uniemożliwiają udzielenie wnioskowanych informacji podatkowych lub wykorzystanie ich przez właściwy organ państwa członkowskiego dla celów wskazanych we wniosku;

- 4) udzielenie informacji podatkowych prowadziłyby do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, tajemnicy przemysłowej, tajemnicy zawodowej lub procesu produkcyjnego;
- 5) udzielenie informacji podatkowych naruszyłyby porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) właściwy organ państwa członkowskiego nie może udzielać informacji podatkowych o podobnym charakterze;
- 7) przepisy prawa krajowego wnioskującego państwa członkowskiego nie zapewniają objęcia informacji podatkowych tajemnicą na takich samych zasadach, na jakich są chronione takie same informacje podatkowe uzyskane na podstawie przepisów prawa krajowego tego państwa.

Art. 14. Wniosek o udzielenie informacji podatkowej może być w każdym czasie wycofany.

Art. 15. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udziela z urzędu właściwemu organowi państwa członkowskiego dostępnych informacji podatkowych o osiągniętych w roku podatkowym przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych mających miejsce zamieszkania na terytorium danego państwa członkowskiego dochodach z tytułu:

- 1) stosunku pracy,
 - 2) stosunku służbowego,
 - 3) spółdzielczego stosunku pracy,
 - 4) pracy nakładczej,
 - 5) zasiłków pieniężnych wypłaconych przez zakład pracy, o którym mowa w art. 31 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz przez płatników, o których mowa w art. 42e ust. 1 tej ustawy,
 - 6) działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 7 i 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,
 - 7) emerytur lub rent oraz innych świadczeń krajowych, o których mowa w art. 34 ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych
- które zostały wykazane w deklaracjach składanych przez płatników podatku dochodowego od osób fizycznych.

2. Informacji podatkowych, o których mowa w ust. 1, udziela się co najmniej raz w roku, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego, w którym te informacje stały się dostępne dla organów podatkowych.

Art. 16. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udziela z urzędu informacji podatkowych właściwemu organowi państwa członkowskiego, gdy:

- 1) uprawdopodobnione jest uszczuplenie należności podatkowych lub obejście przepisów prawa podatkowego państwa członkowskiego;
- 2) korzystanie przez podatnika z ulg podatkowych może być podstawą powstania obowiązku podatkowego lub zwiększenia zobowiązania podatkowego w państwie członkowskim;
- 3) ustalenia postępowania podatkowego lub kontrolnego dokonane na podstawie informacji podatkowych uzyskanych od właściwego organu państwa członkowskiego mogą być użyteczne do prawidłowego określania podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może udzielić z urzędu właściwemu organowi państwa członkowskiego informacji podatkowych, które mogą być mu przydatne.

3. Udzielenie informacji podatkowych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji.

4. Przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Organ, który otrzymał informacje podatkowe od właściwego organu państwa członkowskiego działającego z urzędu, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych, potwierdza ich otrzymanie.

2. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości dokonania potwierdzenia w ten sposób potwierdzenia dokonuje się w postaci papierowej.

Art. 18. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwym organem państwa członkowskiego porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowego sposobu i trybu wymiany informacji podatkowych.

Art. 19. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu wymiany informacji podatkowych, może zawierać z właściwym organem państwa członkowskiego

porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli właściwego organu państwa członkowskiego w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań podatkowych oraz w toku czynności kontrolnych.

2. Porozumienia nie mogą dotyczyć podmiotów, o których mowa w art. 13a ustawy – Ordynacja podatkowa, w przypadku nadania im uprawnień organów podatkowych.

3. Jeżeli w aktach sprawy są zawarte informacje podatkowe, których dotyczy wnioski właściwego organu państwa członkowskiego, przedstawiciele właściwego organu państwa członkowskiego, w ramach zawartych porozumień, otrzymują kopie dokumentów zawierających te informacje.

Art. 20. Informacje podatkowe otrzymane od właściwego organu państwa członkowskiego można przekazać innemu właściwemu organowi państwa członkowskiego po uprzednim zawiadomieniu właściwego organu państwa członkowskiego, od którego pochodzą te informacje, o zamiarze ich przekazania i niewniesieniu przez ten organ sprzeciwu w terminie 10 dni roboczych od dnia zawiadomienia.

Art. 21. Organ, który otrzymał informacje podatkowe od właściwego organu państwa członkowskiego, przesyła informację zwrotną na temat wykorzystania otrzymanego materiału, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego zwrócił się o taką informację. Informację zwrotną przesyła się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ wiadomości o sposobie wykorzystania otrzymanych informacji podatkowych.

Art. 22. Wymiana informacji podatkowych następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowych formularzy do wymiany informacji, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2015/2378. W przypadku braku możliwości wymiany informacji podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej wymiana dokonuje się w postaci papierowej.

Art. 23. 1. W sprawach nieuregulowanych w art. 8–14 stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 8, 9 i 14 działu IV oraz art. 143 ustawy – Ordynacja podatkowa.

2. Do doręczania pism w zakresie spraw, o których mowa w niniejszym dziale, stosuje się przepisy art. 154a i art. 154b ustawy – Ordynacja podatkowa.

DZIAŁ III

Automatyczna wymiana informacji o rachunkach raportowanych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 24. 1. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) aktywach finansowych – rozumie się przez to:
 - a) papier wartościowy,
 - b) udział w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - c) ogół praw i obowiązków współnika spółki osobowej,
 - d) towarowy instrument pochodny,
 - e) swap,
 - f) umowę ubezpieczenia,
 - g) umowę renty,
 - h) kontrakty terminowe typu future, kontrakty terminowe typu forward lub opcje, dla których instrumentem bazowym są aktywa finansowe określone w lit. a–g– przy czym aktywa finansowe nie obejmują niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości;
- 2) aktywnym NFE – rozumie się przez to NFE spełniający jedno z następujących kryteriów:
 - a) mniej niż 50% dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy stanowi dochód pasywny, przez który rozumie się przychody z dywidend i inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych, przychody ze zbycia udziałów (akcji), wierzytelności, odsetek i pożytków od wszelkiego rodzaju pożyczek, poręczeń i gwarancji, a także przychody z praw autorskich, praw własności przemysłowej, w tym z tytułu zbycia tych praw, a także zbycia i realizacji praw z instrumentów finansowych, oraz mniej niż 50% aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego,
 - b) akcje NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub NFE jest podmiotem powiązany z podmiotem, którego

akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych,

- c) NFE jest podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową, bankiem centralnym lub podmiotem będącym w całości własnością co najmniej jednego z tych podmiotów,
- d) czynności dokonywane przez NFE obejmują głównie posiadanie, w całości lub w części, wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej lub zapewnienie finansowania i świadczenia usług tym jednostkom zależnym, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej; NFE nie spełnia tego kryterium, jeżeli działa jako fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout (LBO) lub jakikolwiek inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji,
- e) NFE nie prowadził ani nie prowadzi działalności gospodarczej, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej; NFE nie spełnia tego kryterium, jeżeli upłynęły 24 miesiące od dnia utworzenia tego NFE,
- f) NFE nie był instytucją finansową przez ostatnie 5 lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działalności w zakresie innym niż działalność instytucji finansowej,
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z podmiotami powiązаныmi, które nie są instytucjami finansowymi, lub na rzecz tych podmiotów oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz innego podmiotu niebędącego podmiotem powiązany, pod warunkiem że grupa tych powiązanych podmiotów prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność instytucji finansowej,
- h) NFE spełnia łącznie następujące kryteria:
 - został utworzony i działa w państwie rezydencji wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych lub został utworzony i działa w tym państwie jako organizacja zawodowa, organizacja przedsiębiorców, izba

handlowa, organizacja pracy, organizacja rolnicza lub ogrodnicza, organizacja obywatelska lub organizacja prowadzona wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej,

- jest zwolniony z podatku dochodowego w państwie rezydencji,
 - nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami dochodu lub aktywów NFE,
 - przepisy państwa rezydencji NFE lub dokumenty założycielskie NFE nie pozwalają na przekazanie ani wykorzystanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem prowadzącym działalność charytatywną, z wyjątkiem sytuacji gdy takie przekazanie lub wykorzystanie jest dokonywane zgodnie z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, w ramach zapłaty wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłaty odzwierciedlającej wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku,
 - przepisy państwa rezydencji NFE lub dokumenty założycielskie NFE wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane podmiotowi rządowemu lub organizacji pożytku publicznego lub przypadły w udziale państwu rezydencji tego NFE lub jednostce terytorialnej niższego szczebla danego państwa;
- 3) banku centralnym – rozumie się przez to instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako centralny organ – inny niż rząd danego państwa – emitujący instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta niezależnie od tego, czy instytucja ta jest w całości lub w części własnością tego państwa;
- 4) dowodzie w postaci dokumentu – rozumie się przez to:
- a) certyfikat rezydencji, o którym mowa w art. 5a pkt 21 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub w art. 4a pkt 12 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,
 - b) w przypadku osoby fizycznej – dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ, który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest używany do jej identyfikacji,
 - c) w przypadku podmiotu – urzędową dokumentację wystawioną przez upoważniony organ, zawierającą nazwę podmiotu oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w danym państwie będącym miejscem jego

rezydencji, albo wskazującą państwo, w którym podmiot ten został zarejestrowany lub utworzony; w odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów raportujące instytucje finansowe mogą użyć jako dowodu w postaci dokumentu każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej w odniesieniu do danego posiadacza rachunku, utrwalonej przez daną raportującą instytucję finansową zgodnie z jej praktyką biznesową do celów procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub do celów określonych w przepisach prawa innych niż cele podatkowe, która została:

- określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej oraz
 - wdrożona przez daną raportującą instytucję finansową przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego rachunku finansowego jako rachunku istniejącego, pod warunkiem że raportująca instytucja finansowa nie posiada informacji o tym, że ta klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna,
- d) zbadane sprawozdanie finansowe, dokument przedstawiający historię kredytową lub oceniający zdolność kredytową wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych;
- 5) grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia – rozumie się przez to pieniężną umowę ubezpieczenia, zapewniającą ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, izby gospodarczej, związku zawodowego, innego stowarzyszenia lub grupy, oraz przewidującą zapłatę składki od każdego członka grupy lub członka kategorii w ramach grupy, która jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne danego członka lub kategorii członków danej grupy, jednakże z uwzględnieniem wieku, płci i nałogu palenia;
- 6) grupowej umowie renty – rozumie się przez to umowę renty, na podstawie której uprawnionymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia, związku zawodowego lub innej grupy;
- 7) instytucji depozytowej – rozumie się przez to podmiot, który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej, w tym:

- a) bank krajowy, bank zagraniczny, oddział banku krajowego za granicą oraz oddział banku zagranicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, 1948, 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85),
 - b) instytucję kredytową oraz oddział instytucji kredytowej, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
 - c) spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową;
- 8) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję powierniczą, instytucję depozytową, podmiot inwestujący lub zakład ubezpieczeń;
- 9) instytucji finansowej z państwa uczestniczącego – rozumie się przez to instytucję finansową będącą rezydentem państwa uczestniczącego, z wyłączeniem oddziałów i przedstawicielstw tej instytucji finansowej mających siedzibę poza danym państwem uczestniczącym, oraz oddział instytucji finansowej, która nie jest rezydentem państwa uczestniczącego, jeżeli ten oddział ma siedzibę w danym państwie uczestniczącym;
- 10) instytucji powierniczej – rozumie się przez to podmiot, który – w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej – przechowuje aktywa finansowe na rachunek innych osób, przy czym uważa się, że przechowywanie aktywów finansowych na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej podmiotu, jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie aktywów finansowych i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20% przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów:
- a) okresie 3 lat kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału lub ostatniego dnia roku obrotowego, jeżeli nie są one tożsame,
 - b) okresie istnienia tego podmiotu;
- 11) istniejącym rachunku – rozumie się przez to:
- a) rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 grudnia 2015 r.,
 - b) rachunek finansowy posiadacza rachunku, bez względu na datę jego otwarcia:

- w raportującej instytucji finansowej lub podmiocie powiązanim będącym raportującą instytucją finansową, jeżeli jego posiadacz posiada również rachunek finansowy, o którym mowa w lit. a,
 - traktowany przez raportującą instytucję finansową jako jeden rachunek finansowy do celów spełnienia standardów określonych w art. 44 ust. 1 i 3 oraz do celów stosowania zasad sumowania rachunków określonych w art. 40 i art. 41, wraz z rachunkiem finansowym, o którym mowa w lit. a oraz w tiret pierwszym, oraz innymi rachunkami finansowymi tego posiadacza rachunku,
 - względem którego raportująca instytucja finansowa jest uprawniona do stosowania procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, takich jak stosowane wobec rachunku finansowego, o którym mowa w lit. a,
 - którego otwarcie nie wymaga dostarczenia przez posiadacza rachunku nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji innych niż do celów automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych;
- 12) istniejącym rachunku indywidualnym – rozumie się przez to istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną;
 - 13) istniejącym rachunku podmiotów – rozumie się przez to istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot;
 - 14) NFE – rozumie się przez to podmiot, który nie jest instytucją finansową, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. b;
 - 15) nowym rachunku – rozumie się przez to rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową, otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. albo po tej dacie, chyba że dany rachunek finansowy traktuje się jako istniejący rachunek na podstawie pkt 11 lit. b;
 - 16) nowym rachunku indywidualnym – rozumie się przez to nowy rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną;
 - 17) nowym rachunku podmiotów – rozumie się przez to nowy rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot;
 - 18) opiece klienta – rozumie się przez to pracownika instytucji finansowej przypisanego do posiadacza rachunku i odpowiedzialnego za kontakt z nim;
 - 19) organizacji międzynarodowej – rozumie się przez to:
 - a) organizację międzynarodową;

- w skład której wchodzi głównie państwa,
 - która zawarła z danym państwem porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub inne podobne porozumienie,
 - której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym,
- b) podmioty będące własnością organizacji międzynarodowej, o której mowa w lit. a;
- 20) osobie kontrolującej – rozumie się przez to beneficjenta rzeczywistego, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299, 615 i 1948);
- 21) osobie raportowanej – rozumie się przez to osobę z państwa uczestniczącego oraz osobę z państwa trzeciego inną niż:
- a) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych,
 - b) spółka będąca podmiotem powiązaniem spółki określonej w lit. a,
 - c) podmiot rządowy, organizacja międzynarodowa lub bank centralny,
 - d) instytucja finansowa;
- 22) osobie z państwa trzeciego – rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będące rezydentem państwa trzeciego na podstawie przepisów prawa podatkowego tego państwa trzeciego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa trzeciego; podmiot niemający rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta państwa, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;
- 23) osobie z państwa uczestniczącego – rozumie się przez to osobę fizyczną lub podmiot będące rezydentem państwa uczestniczącego na podstawie przepisów prawa podatkowego tego państwa uczestniczącego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa uczestniczącego; podmiot niemający rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta państwa, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego podmiotu;
- 24) państwie trzecim – rozumie się przez to inne niż Rzeczpospolita Polska oraz Stany Zjednoczone Ameryki państwo lub terytorium, które nie jest państwem uczestniczącym;
- 25) państwie uczestniczącym – rozumie się przez to:
- a) inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie,

- b) inne niż Stany Zjednoczone Ameryki państwo lub terytorium, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła porozumienie stanowiące podstawę automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych,
 - c) inne niż Stany Zjednoczone Ameryki państwo lub terytorium, z którym Unia Europejska zawarła porozumienie stanowiące podstawę automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych, wymienione w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską;
- 26) pasywnym NFE – rozumie się przez to:
- a) NFE niebędący aktywnym NFE,
 - b) podmiot inwestujący, o którym mowa w pkt 29 lit. b, niebędący instytucją finansową z państwa uczestniczącego;
- 27) pieniężnej umowie ubezpieczenia – rozumie się przez to umowę ubezpieczenia, inną niż umowa reasekuracji zawarta między dwoma zakładami ubezpieczeń, która ma wartość pieniężną;
- 28) podmiocie – rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, a także umowę, w szczególności spółki cywilnej, na podstawie której strony, które ją zawarły, zamierzają wspólnie realizować określone w niej cele lub zadania;
- 29) podmiocie inwestującym – rozumie się przez to podmiot:
- a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu innych osób:
 - obrót instrumentami rynku pieniężnego, czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi,
 - obrót walutą,
 - obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi,
 - obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future,
 - zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów,
 - inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania aktywami finansowymi lub środkami pieniężnymi, lub

- b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót aktywami finansowymi, jeżeli jest zarządzany przez inny podmiot będący instytucją depozytową, instytucją powierniczą, zakładem ubezpieczeń lub podmiotem inwestującym, o którym mowa w lit. a;
- 30) podmiocie powiązonym – rozumie się przez to podmiot kontrolowany przez inny podmiot, podmioty pozostające pod wspólną kontrolą lub podmioty będące podmiotami inwestującymi w rozumieniu pkt 29 lit. b, które są wspólnie zarządzane; w celu ustalenia podmiotu kontrolowanego przez inny podmiot lub podmiotu pozostającego pod wspólną kontrolą przyjmuje się, że kontrola obejmuje ponad 50% bezpośredniego lub pośredniego udziału w prawie głosu na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu lub w kapitale tego podmiotu;
- 31) podmiocie rządowym – rozumie się przez to:
- a) rząd państwa,
 - b) jednostki terytorialne państwa,
 - c) podmioty będące własnością danego państwa lub jednostek wymienionych w lit. b,
 - d) organy lub instytucje sprawujące władzę w państwie, pod warunkiem że ich dochody netto są gromadzone na rachunku własnym lub innym rachunku danego państwa i nie przynoszą korzyści osobie prywatnej,
 - e) podmiot kontrolowany przez państwo, przez który rozumie się podmiot prawny niezależny od państwa, pod warunkiem że:
 - podmiot ten jest własnością innego podmiotu rządowego i jest kontrolowany bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotu kontrolowanego przez inny podmiot rządowy,
 - dochody netto tego podmiotu są gromadzone na jego własnym rachunku lub na rachunkach innego podmiotu rządowego i nie przynoszą korzyści osobie prywatnej,
 - po rozwiązaniu tego podmiotu jego aktywa powierzane są innemu podmiotowi rządowemu;
- 32) polskiej instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową będącą rezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem oddziałów i przedstawicielstw tej instytucji finansowej mających siedzibę poza terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, oraz oddział i przedstawicielstwo instytucji finansowej, która nie jest rezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo tej instytucji ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 33) posiadacz rachunku – rozumie się przez to osobę wymienioną lub zidentyfikowaną przez instytucję finansową, która prowadzi ten rachunek, jako posiadacz rachunku finansowego, z tym że:
- w przypadku osoby innej niż instytucja finansowa, posiadającej rachunek finansowy w imieniu lub na rzecz innej osoby, nie jest ona traktowana jako posiadająca rachunek w rozumieniu ustawy, lecz posiadającym rachunek jest ta inna osoba,
 - w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty za posiadacza rachunku uznaje się osobę uprawnioną do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy, a w przypadku gdy brak jest osoby upoważnionej do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy, za posiadacza rachunku finansowego uważa się osobę wskazaną w umowie jako właściciel oraz osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy; w momencie wymagalności pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uznawana jest za posiadacza rachunku;
- 34) procedurach należytej staranności – rozumie się przez to określone w niniejszym dziale zasady weryfikacji rachunków finansowych i identyfikacji rachunków finansowych objętych obowiązkiem raportowania;
- 35) procedurach sprawozdawczych – rozumie się przez to określone w niniejszym dziale zasady przekazywania informacji o rachunkach finansowych objętych obowiązkiem raportowania;
- 36) procedurach z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – rozumie się przez to określone w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz w wewnętrznych procedurach raportujących instytucji finansowych zasady stosowania przez te instytucje środków bezpieczeństwa finansowego wobec klienta;
- 37) rachunku depozytowym – rozumie się przez to rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy,

rachunek terminowy, rachunek oszczędnościowy lub rachunek, którego potwierdzeniem jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument, prowadzony przez instytucję finansową w ramach działalności bankowej lub podobnej; rachunek depozytowy obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów;

38) rachunku finansowym – rozumie się przez to rachunek prowadzony przez instytucję finansową, z wyjątkiem rachunku wyłączzonego z obowiązku raportowania na podstawie art. 31 ust. 2, obejmujący rachunek depozytowy i rachunek powierniczy, a także:

- a) w przypadku podmiotu inwestującego – jakkolwiek udział w kapitale, w tym w kapitale lub zyskach spółki osobowej będącej instytucją finansową oraz w aktywach netto funduszu inwestycyjnego przypadających na jednostkę uczestnictwa lub certyfikat inwestycyjny, lub w wierzytelnościach wobec danej instytucji finansowej; rachunek finansowy nie obejmuje udziału podmiotu inwestującego w kapitale lub w wierzytelnościach wobec innego podmiotu będącego podmiotem inwestującym wyłącznie dlatego, że ten inny podmiot inwestujący:
 - udziela porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu lub
 - zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania aktywów finansowych zdeponowanych w imieniu klienta w instytucji finansowej innej niż taki podmiot lub do celów zarządzania lub administrowania takimi aktywami finansowymi,
- b) w przypadku instytucji finansowej niewymienionej w lit. a – jakkolwiek udział w kapitale, w tym w kapitale lub zyskach spółki osobowej będącej instytucją finansową oraz w aktywach netto funduszu inwestycyjnego przypadających na jednostkę uczestnictwa lub certyfikat inwestycyjny, lub w wierzytelnościach wobec danej instytucji finansowej, jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania,
- c) pieniężne umowy ubezpieczenia i umowy renty, zawarte lub wykonywane przez instytucję finansową, z wyjątkiem niezwiązanych z inwestowaniem, niezbywalnych, natychmiastowo wypłacanych dożywotnich rent, o których mowa w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016

r. poz. 380, 585, 1579 i 2255), zawieranych z osobą fizyczną, które skutkują wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego w ramach rachunku wyłączzonego z obowiązku raportowania na podstawie art. 31 ust. 2;

- 39) rachunku nieudokumentowanym – rozumie się przez to istniejący rachunek indywidualny posiadany przez osobę o nieustalonej rezydencji;
- 40) rachunku o niższej wartości – rozumie się przez to istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. nie przekraczają kwoty progowej 1 000 000 dolarów amerykańskich;
- 41) rachunku o wysokiej wartości – rozumie się przez to istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat przekraczają kwotę progową 1 000 000 dolarów amerykańskich;
- 42) rachunku powierniczym – rozumie się przez to rachunek obejmujący co najmniej jeden składnik aktywów finansowych przechowywany na rzecz innej osoby, z wyłączeniem umowy ubezpieczenia i umowy renty;
- 43) rachunku raportowanym – rozumie się przez to rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową i znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanego przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności;
- 44) raportującej instytucji finansowej – rozumie się przez to polską instytucję finansową, z wyjątkiem instytucji wymienionych w art. 32 ust. 1;
- 45) TIN – rozumie się przez to numer identyfikacyjny podatnika lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru, stosowany przez państwo rezydencji do identyfikacji osoby fizycznej lub podmiotu w celach podatkowych, w tym numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL);
- 46) umowie renty – rozumie się przez to umowę, zgodnie z którą jedna ze stron zobowiązuje się względem drugiej do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części lub przez określoną liczbę lat poprzez odniesienie się do oczekiwanej długości życia;
- 47) uznanym rynku papierów wartościowych – rozumie się przez to rynek papierów wartościowych podlegający w państwie siedziby tego rynku nadzorowi

właściwego organu nadzoru nad rynkiem finansowym, na którym średnia roczna wartość obrotu akcjami, według stanu na koniec każdego z 3 lat kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, w którym ustalenie jest dokonywane, wynosi co najmniej 1 000 000 000 dolarów amerykańskich, przy czym jeżeli w ramach danego rynku papierów wartościowych wyodrębnione są inne rynki, na potrzeby dokonania ustalenia uwzględnia się wyłącznie rynek, na którym akcje danej spółki kapitałowej są notowane;

- 48) wartości pieniężnej – rozumie się przez to większą z następujących wartości: kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy, określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy, lub kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową; do wartości pieniężnej nie wlicza się kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
- a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby ubezpieczonej, należnej na podstawie umowy ubezpieczenia na życie,
 - b) jako świadczenia z tytułu szkody na osobie, świadczenia z tytułu choroby lub innego świadczenia stanowiącego odszkodowanie z tytułu straty majątkowej poniesionej na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem,
 - c) jako zwrotu uprzednio wpłaconych składek z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, zgodnie z umową ubezpieczenia inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty, w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w okresie trwania umowy, lub zwrotu wynikającego z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki,
 - d) jako premii ubezpieczeniowej dla ubezpieczającego, innej niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia umowy, pod warunkiem że premia ta dotyczy umowy ubezpieczenia, na podstawie której jedyne świadczenia należne to świadczenia określone w lit. b,
 - e) jako zwrotu składki z tytułu umowy ubezpieczenia, zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, która będzie należna z tytułu umowy;

- 49) zakładzie ubezpieczeń – rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 1948), a także zagraniczny zakład ubezpieczeń w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 55 tej ustawy, które zawierają pieniężną umowę ubezpieczenia lub umowę renty, bądź są zobowiązane do dokonywania płatności z tytułu tych umów;
- 50) znormalizowanym systemie kodowania działalności gospodarczej – rozumie się przez to system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe, w tym Polską Klasyfikację Działalności.

2. Uznaje się, że podmiot wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 29 lit. a, lub że przychody brutto podmiotu przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót tymi aktywami, o których mowa w ust. 1 pkt 29 lit. b, jeżeli przychody brutto danego podmiotu przypadające na odpowiednie czynności stanowią co najmniej 50% przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów:

- 1) okresie 3 lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału;
- 2) okresie istnienia tego podmiotu.

3. Uznaje się, że rachunek finansowy jest prowadzony przez instytucję finansową:

- 1) w przypadku rachunku powierniczego – która przechowuje aktywa na rachunku, w tym instytucję finansową, która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz posiadacza rachunku w takiej instytucji;
- 2) w przypadku rachunku depozytowego – która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku, z wyłączeniem przedstawiciela instytucji finansowej, bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest instytucją finansową;
- 3) w przypadku jakiegokolwiek udziału w kapitale, w tym w kapitale lub w zyskach spółki osobowej będącej instytucją finansową oraz w aktywach netto funduszu inwestycyjnego przypadających na jednostkę uczestnictwa lub certyfikat inwestycyjny, lub w wierzytelnościach wobec instytucji finansowej, w tym podmiotu inwestującego, stanowiącego rachunek finansowy – w której udział jest posiadany;

4) w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty – która jest zobowiązana do dokonywania płatności na podstawie danej umowy.

4. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu jest adres miejsca faktycznego zarządu, z tym że adresem głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu nie jest adres instytucji finansowej, w której podmiot ma rachunek, skrytkę pocztową lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji, chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany podmiot i pojawia się jako adres zarejestrowany w jego dokumentach organizacyjnych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych corocznie ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę państw uczestniczących, o których mowa w ust. 1 pkt 25 lit. b i c, w terminie do dnia 15 października.

Art. 25. 1. Na potrzeby stosowania przepisów niniejszego działu przyjmuje się, że instytucja finansowa jest rezydentem państwa, w którym zgodnie z prawem tego państwa podlega opodatkowaniu podatkiem od dochodów z uwagi na jej siedzibę lub zarząd lub inne kryterium o podobnym charakterze.

2. W przypadku braku możliwości określenia rezydencji instytucji finansowej na podstawie ust. 1, w tym w przypadku instytucji finansowych podlegających zgodnie z prawem danego państwa opodatkowaniu od dochodów na poziomie ich wspólników lub członków, przyjmuje się, że instytucja finansowa jest rezydentem państwa, w którym:

- 1) jest zarejestrowana lub
- 2) posiada miejsce faktycznego zarządu, lub
- 3) podlega nadzorowi finansowemu.

3. W przypadku gdy zgodnie z przepisami ust. 1 i 2 instytucja finansowa jest rezydentem co najmniej dwóch państw, przyjmuje się, że instytucja finansowa podlega procedurom sprawozdawczym i procedurom należytej staranności w odniesieniu do danego rachunku finansowego w państwie, w którym prowadzi ten rachunek.

Art. 26. Przeliczenia na złote polskie kwot wyrażonych w niniejszym dziale w dolarach amerykańskich dokonuje się według kursu średniego dolara amerykańskiego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na:

- 1) ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień 31 grudnia danego roku, jeżeli przepisy niniejszego działu określają daną kwotę na dzień 31 grudnia danego roku, albo

- 2) ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, na który dana kwota jest przeliczana – w pozostałych przypadkach – zaokrąglając w górę do pełnych tysięcy.

Rozdział 2

Obowiązki raportujących instytucji finansowych

Art. 27. 1. Raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do:

- 1) stosowania procedur należytej staranności oraz procedur sprawozdawczych;
- 2) rejestrowania czynności podejmowanych w ramach procedur należytej staranności;
- 3) gromadzenia dokumentacji wymaganej w ramach stosowania procedur należytej staranności, w szczególności oświadczeń o rezydencji podatkowej posiadaczy rachunków oraz osób kontrolujących i dowodów w postaci dokumentów.

2. Rejestrowanie czynności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje rejestrację daty, rodzaju oraz opisu przeprowadzonej czynności i może następować z wykorzystaniem innych rejestrów prowadzonych w szczególności na potrzeby procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Art. 28. 1. Raportująca instytucja finansowa przechowuje:

- 1) rejestr czynności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2,
- 2) dokumentację, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3,
- 3) informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1 oraz art. 36 ust. 1

– dotyczące rachunku finansowego objętego obowiązkiem raportowania, przez okres 5 lat, licząc od końca roku, w którym powstał obowiązek przekazania informacji o tym rachunku.

2. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału oraz przekształcenia raportującej instytucji finansowej do przechowywania informacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61).

Art. 29. Raportująca instytucja finansowa może korzystać z usług innych podmiotów w zakresie wykonywania obowiązków przewidzianych w niniejszym dziale, z wyłączeniem przekazywania informacji o rachunkach raportowanych oraz informacji o rachunkach nieudokumentowanych. Odpowiedzialność za wykonanie obowiązków ponosi raportująca instytucja finansowa.

Art. 30. 1. Raportująca instytucja finansowa wykonuje obowiązki określone w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) w terminie pozwalającym na zrealizowanie przez osobę raportowaną jej uprawnień, określonych w rozdziale 4 tej ustawy, przed przekazaniem informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 oraz art. 36 ust. 1.

2. Raportująca instytucja finansowa zawiadamia niezwłocznie osobę raportowaną o prawdopodobieństwie naruszenia bezpieczeństwa jej danych osobowych gromadzonych i przetwarzanych na potrzeby automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

Rozdział 3

Procedury sprawozdawcze

Art. 31. 1. Obowiązkiem raportowania są objęte rachunki raportowane oraz rachunki nieudokumentowane.

2. Z obowiązku raportowania wyłączone są:

- 1) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający łącznie następujące warunki:
 - a) rachunek stanowi osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego, prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych, w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci,
 - b) składki wpłacane na ten rachunek podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z opodatkowanego dochodu posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej,
 - c) jest wymagane przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku,
 - d) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar,
 - e) ustalona wysokość rocznych składek nie przekracza kwoty progowej 50 000 dolarów amerykańskich albo ustalony maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek nie przekracza kwoty progowej 1 000 000 dolarów amerykańskich, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad sumowania rachunków określonych w art. 40 i art. 41;

- 2) rachunek finansowy spełniający łącznie następujące warunki:
 - a) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest przedmiotem obrotu na rynku papierów wartościowych bądź podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury,
 - b) składki wpłacane na ten rachunek podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z opodatkowanego dochodu posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej,
 - c) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego, lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar,
 - d) ustalona wysokość rocznych składek nie przekracza kwoty progowej 50 000 dolarów amerykańskich, przy zastosowaniu zasad sumowania rachunków określonych w art. 40 i art. 41;
- 3) umowa ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie, zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że łącznie spełnione są następujące warunki:
 - a) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy,
 - b) w umowie nie określono wartości środków, do których uprawniona byłaby osoba trzecia w drodze ich wypłaty, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób, bez uprzedniego wypowiedzenia umowy,
 - c) kwota wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy, z wyłączeniem świadczenia z tytułu śmierci, nie przekracza łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów niezależnie od tego, czy zostały faktycznie poniesione, za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy,

- d) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;
- 4) rachunek finansowy wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopie: testamentu zmarłego, aktu zgonu, prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku lub zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia;
- 5) rachunek finansowy utworzony w związku:
- a) z postanowieniem lub wyrokiem sądu, lub
 - b) z obowiązkiem instytucji finansowej obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością, dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie, lub
 - c) z obowiązkiem instytucji finansowej dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności podatków w późniejszym terminie, lub
 - d) ze sprzedażą, zamianą, dzierżawą lub najmem, pod warunkiem że spełnia następujące wymogi:
 - na rachunek są przekazywane wyłącznie środki z tytułu zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, z podobnych płatności lub z aktywów finansowych, które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą, dzierżawą lub najmem,
 - został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania: nabywcy – do zapłaty ceny nabycia mienia, sprzedawcy – do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych oraz wdzierżawiającego, dzierżawcy, wynajmującego lub najemcy – do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy lub najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, będą wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wdzierżawiającego, dzierżawcy, wynajmującego lub najemcy do momentu sprzedaży, zamiany, wykupu mienia albo wygaśnięcia dzierżawy lub najmu, również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby,
 - nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego lub podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika aktywów finansowych,

- nie jest powiązany z rachunkiem, o którym mowa w pkt 6;
- 6) rachunek depozytowy spełniający następujące warunki:
 - a) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi,
 - b) w dniu otwarcia rachunku instytucja finansowa posiada wdrożone procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty, w tym obejmującej salda dodatnie wynikające ze zwrotu towarów, przekraczającej kwotę progową 50 000 dolarów amerykańskich albo zapewniające, że nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę są zwracane w terminie 60 dni; nadpłata klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń;
 - 7) rachunek zgłoszony przez Rzeczpospolitą Polską Komisji Europejskiej oraz ujęty w publikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej liście rachunków, które należy traktować jako rachunki wyłączone do celów załącznika I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g dyrektywy 2011/16/UE.

3. Nie uznaje się, że rachunek finansowy nie spełnia wymogu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e, tylko dlatego, że może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z rachunku finansowego spełniającego wymogi określone w ust. 2 pkt 1 lit. a–d lub pkt 2, lub z funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi określone dla powszechnego funduszu emerytalnego, zamkniętego funduszu emerytalnego lub funduszu emerytalnego podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego.

4. Nie uznaje się, że rachunek finansowy nie spełnia wymogu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. d, tylko dlatego, że taki rachunek finansowy może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z rachunku finansowego spełniającego wymogi określone w ust. 2 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–c, lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi określone dla powszechnego funduszu emerytalnego, zamkniętego funduszu emerytalnego lub funduszu emerytalnego podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego.

Art. 32. 1. Z wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 27, art. 28 oraz art. 30, jest wyłączona polska instytucja finansowa będąca:

- 1) podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową lub bankiem centralnym, w zakresie, w jakim nie dokonuje płatności wynikającej ze zobowiązania

związanego z komercyjną działalnością finansową odpowiadającą działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń, instytucję powierniczą lub instytucję depozytową;

- 2) powszechnym funduszem emerytalnym, zamkniętym funduszem emerytalnym, funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego, lub kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych;
- 3) podmiotem zgłoszonym przez Rzeczpospolitą Polską Komisji Europejskiej oraz ujętym w publikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej liście instytucji, które należy traktować jako nieraportujące instytucje finansowe do celów załącznika I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c dyrektywy 2011/16/UE;
- 4) zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania.

2. Przez powszechny fundusz emerytalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, lub kombinacji tych świadczeń, na rzecz obecnych lub byłych pracowników co najmniej jednego pracodawcy lub osób przez nich wskazanych, pod warunkiem że fundusz:

- 1) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5% aktywów funduszu, oraz
- 2) zapewnia przekazywanie właściwym organom podatkowym informacji o beneficjentach i wnoszonych przez nich składkach na rzecz funduszu, oraz
- 3) spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) jest zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego,
 - b) składki wpłacane przez pracowników do funduszu, inne niż określone jako dozwolone wpłaty uzupełniające, są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć kwoty progowej 50 000 dolarów amerykańskich rocznie, przy zastosowaniu zasad sumowania rachunków określonych w art. 40 i art. 41.

3. Przez powszechny fundusz emerytalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się także fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, lub kombinacji tych świadczeń, na rzecz obecnych lub byłych pracowników co najmniej jednego pracodawcy lub osób przez nich wskazanych,

pod warunkiem że fundusz spełnia łącznie warunki określone w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) co najmniej 50% całkowitych składek na rzecz funduszu pochodzi z wpłat pracodawców, z wyłączeniem przeniesienia aktywów z innych funduszy emerytalnych, o których mowa w ust. 2, 4 lub 5, oraz z rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 1;
- 2) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią, z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych, o których mowa w ust. 2, 4 lub 5, lub do rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 1, lub dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar.

4. Przez zamknięty fundusz emerytalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz obecnych lub byłych pracowników co najmniej jednego pracodawcy lub osób przez nich wskazanych, pod warunkiem że:

- 1) fundusz liczy mniej niż 50 uczestników;
- 2) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest podmiotem inwestującym ani pasywnym NFE;
- 3) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu, z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych, o których mowa art. 31 ust. 2 pkt 1, są ograniczone poprzez odniesienie do wysokości wypracowanego dochodu i wynagrodzenia pracownika;
- 4) uczestnicy, którzy nie są rezydentami państwa uczestniczącego, w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20% aktywów funduszu;
- 5) fundusz zapewnia przekazywanie informacji organom podatkowym.

5. Przez fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się fundusz utworzony przez podmiot rządowy, organizację międzynarodową lub bank centralny w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami, osobami wskazanymi przez takich pracowników lub niebędących obecnymi lub byłymi

pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego.

6. Kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest instytucja finansowa, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest instytucją finansową tylko dlatego, że jest wydawcą karty płatniczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997), będącej kartą kredytową, akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi;
- 2) wdrożyła procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty, w tym nadpłaty obejmującej salda dodatnie wynikające ze zwrotu towarów, przekraczającej kwotę progową 50 000 dolarów amerykańskich albo zapewniające, że nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę są zwracane w terminie 60 dni; nadpłata klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń.

7. Przez zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, rozumie się podmiot inwestujący regulowany przepisami ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, 1948 i 2260), pod warunkiem że wszystkie jednostki uczestnictwa, certyfikaty inwestycyjne albo prawa uczestnictwa tego przedsiębiorstwa są w posiadaniu osób fizycznych lub podmiotów niebędących osobami raportowanymi, z wyjątkiem pasywnego NFE kontrolowanego przez osoby kontrolujące będące osobami raportowanymi, lub wszystkie te jednostki, certyfikaty albo prawa są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub podmiotów. Wyemitowanie certyfikatów inwestycyjnych albo praw uczestnictwa na okaziciela w formie dokumentu nie powoduje utraty przez podmiot inwestujący statusu zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, jeżeli przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) umorzy wszystkie certyfikaty inwestycyjne albo prawa uczestnictwa po ich wykupieniu;
- 2) stosuje procedury należytej staranności i przekazuje wymagane informacje w odniesieniu do wszystkich certyfikatów inwestycyjnych albo praw uczestnictwa,

gdy są one przedstawiane do wykupu w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności;

- 3) stosuje polityki i procedury zapewniające, że certyfikaty inwestycyjne albo prawa uczestnictwa zostaną umorzone lub poddane dematerializacji niezwłocznie, nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2018 r.

8. Przez dochód, który nie przynosi korzyści osobom prywatnym, rozumie się dochód osób będących beneficjentami programu rządowego realizowanego dla dobra ogółu lub w ramach zarządzania określoną dziedziną administracji. Nie stanowi dochodu, który nie przynosi korzyści osobom prywatnym, dochód tych osób pochodzący z prowadzenia przez podmiot rządowy działalności komercyjnej, w tym działalności bankowej.

Art. 33. 1. Raportująca instytucja finansowa przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za okres roku kalendarzowego, informację o rachunkach raportowanych, utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego, zwaną dalej „informacją o rachunkach raportowanych”.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje informacji o rachunkach raportowanych zidentyfikowanych jako znajdujące się w posiadaniu osób z państw trzecich.

3. W przypadku rachunków raportowanych znajdujących się w posiadaniu osób z państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b i c, obowiązek określony w ust. 1 powstaje za rok następujący po roku, w którym dane państwo uczestniczące zostało wpisane na listę ogłaszaną w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 5.

4. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie zidentyfikuje rachunków raportowanych, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Art. 34. 1. Informacja o rachunkach raportowanych zawiera:

- 1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia w przypadku osoby fizycznej, nazwę, adres, państwo lub państwa rezydencji oraz TIN osoby raportowanej będącej posiadaczem rachunku, a w przypadku podmiotu będącego posiadaczem rachunku, który zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę

- kontrolującą będącą osobą raportowaną – nazwę, adres, państwo lub państwa rezydencji, TIN tego podmiotu, a także imię i nazwisko, adres, państwo lub państwa rezydencji, TIN oraz datę i miejsce urodzenia tej osoby kontrolującej;
- 2) numer rachunku lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru;
 - 3) nazwę i adres raportującej instytucji finansowej oraz TIN, o ile go posiada;
 - 4) saldo rachunku lub wartość, a w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty – wartość pieniężną lub wartość wykupu, ustalone na koniec roku kalendarzowego, za który informacja jest przekazywana, albo informację o zamknięciu rachunku, jeżeli został zamknięty w ciągu roku kalendarzowego, za który informacja jest przekazywana;
 - 5) w przypadku rachunku powierniczego:
 - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, które zostały wpłacone na rachunek lub uznane na rachunku w roku kalendarzowym,
 - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym, w odniesieniu do których raportująca instytucja finansowa działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub inny przedstawiciel działający na rzecz posiadacza rachunku;
 - 6) w przypadku rachunku depozytowego – łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na rachunku w roku kalendarzowym;
 - 7) w przypadku rachunku finansowego innego niż wskazany w pkt 5 i 6, w odniesieniu do którego raportująca instytucja finansowa działa jako zobowiązany lub dłużnik – łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz posiadacza rachunku.
2. Nie jest wymagane przekazanie informacji o:
- 1) TIN oraz dacie urodzenia osoby raportowanej w odniesieniu do istniejącego rachunku raportowanego, jeżeli dane te nie znajdują się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej, a ich gromadzenie przez raportującą instytucję finansową nie jest wymagane na podstawie przepisów prawa krajowego lub Unii Europejskiej;

- 2) TIN, jeżeli nie został nadany przez państwo rezydencji;
- 3) miejscu urodzenia, chyba że:
 - a) raportująca instytucja finansowa jest obowiązana uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na podstawie przepisów prawa krajowego lub jest lub była obowiązana uzyskać i przekazać te dane na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej,
 - b) informacja ta jest dostępna wśród danych posiadanych przez raportującą instytucję finansową, które można przeszukać elektronicznie.

3. W przypadku gdy osoba raportowana lub podmiot posiada więcej niż jeden TIN, w informacji o rachunkach raportowanych należy zamieścić wszystkie posiadane przez tę osobę lub ten podmiot TIN.

4. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie posiada danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązana dołożyć starań, aby uzyskać te dane przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym dany istniejący rachunek został zidentyfikowany jako rachunek raportowany.

5. Starania, o których mowa w ust. 4, oznaczają rzeczywiste działania podjęte w celu uzyskania od posiadacza rachunku raportowanego informacji o jego TIN i dacie urodzenia. Działania te są podejmowane co najmniej raz w roku, od momentu zidentyfikowania istniejącego rachunku jako rachunku raportowanego, do końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym nastąpiła identyfikacja, i obejmują w szczególności:

- 1) podjęcie próby kontaktu z posiadaczem rachunku;
- 2) wystąpienie z żądaniem przekazania informacji, załączanym do dokumentacji;
- 3) weryfikację informacji dostarczonych raportującej instytucji finansowej przez podmiot powiązany, w formie elektronicznej, zgodnie z zasadami dotyczącymi sumowania rachunków określonymi w art. 40 i art. 41.

Art. 35. 1. Informacja o rachunkach raportowanych wskazuje walutę, w której określone są saldo lub wartość rachunku raportowanego lub inne kwoty, o których mowa w art. 34 ust. 1.

2. Jeżeli saldo lub wartość rachunku raportowanego są wyrażone w więcej niż jednej walucie, raportująca instytucja finansowa ustala walutę, w której takie saldo lub wartość zostaną wyrażone w informacji o rachunkach raportowanych.

3. W celu określenia salda lub wartości rachunku raportowanego w walucie ustalonej zgodnie z ust. 1 raportująca instytucja finansowa przelicza saldo lub wartość

rachunku, korzystając z tabeli kursów średnich ogłoszonej przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku kalendarzowego, za który przekazywana jest informacja o rachunkach raportowanych.

Art. 36. 1. Raportująca instytucja finansowa przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za okres roku kalendarzowego, informację o rachunkach nieudokumentowanych, utworzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego, zwaną dalej „informacją o rachunkach nieudokumentowanych”.

2. Informacja o rachunkach nieudokumentowanych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia posiadacza rachunku oraz jego TIN, o ile raportująca instytucja finansowa go posiada;
- 2) numer rachunku lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru;
- 3) nazwę i adres raportującej instytucji finansowej oraz TIN, o ile go posiada.

3. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie zidentyfikuje rachunków nieudokumentowanych, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Art. 37. 1. Raportująca instytucja finansowa może skorygować uprzednio złożoną informację o rachunkach raportowanych oraz informację o rachunkach nieudokumentowanych.

2. Uprawnienie do skorygowania informacji o rachunkach raportowanych oraz informacji o rachunkach nieudokumentowanych:

- 1) ulega zawieszeniu na czas trwania kontroli, o której mowa w rozdziale 9 – w zakresie objętym tą kontrolą;
- 2) przysługuje nadal po zakończeniu tej kontroli.

3. Korekta informacji o rachunkach raportowanych oraz informacji o rachunkach nieudokumentowanych złożona w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych. Szef Krajowej Administracji Skarbowej zawiadamia składającego korektę o jej bezskuteczności.

Rozdział 4

Ogólne zasady należytej staranności

Art. 38. Rachunek finansowy zostaje uznany za rachunek raportowany począwszy od dnia, w którym został zidentyfikowany jako taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności.

Art. 39. Saldo lub wartość rachunku są określane na ostatni dzień roku kalendarzowego, za który sporządzana jest informacja o rachunkach raportowanych.

Art. 40. 1. W celu określenia łącznego salda lub wartości rachunków finansowych raportująca instytucja finansowa jest obowiązana sumować wszystkie rachunki finansowe prowadzone przez raportującą instytucję finansową lub podmiot powiązany, jednak wyłącznie w zakresie, w jakim:

- 1) systemy informatyczne raportującej instytucji finansowej łączą ze sobą rachunki finansowe przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub TIN;
- 2) systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków.

2. Współposiadaczowi rachunku finansowego przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania określonych w ust. 1.

Art. 41. W celu określenia łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez osobę na potrzeby ustalenia, czy rachunek finansowy jest rachunkiem o wysokiej wartości, raportująca instytucja finansowa jest również obowiązana do sumowania wszystkich rachunków finansowych, o których opiekun klienta wie lub co do których ma podstawy sądzić, że rachunki te, z wyjątkiem rachunków powierniczych, są bezpośrednio lub pośrednio przez tę samą osobę założone, posiadane lub kontrolowane.

Art. 42. W przypadkach, w których przepisy niniejszego działu przewidują odniesienie salda lub wartości rachunku raportowanego do kwoty progowej, a saldo lub wartość ta wyrażone są w walucie obcej, saldo lub wartość rachunku raportowanego przelicza się na złote polskie według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień, na który ta kwota progowa jest określona, zaokrąglając w górę do pełnych złotych. Jeżeli dzień ten nie jest dniem roboczym,

przeliczenia dokonuje się według kursu na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień, na który przepisy niniejszego działu określają kwotę progową.

Art. 43. 1. Na żądanie raportującej instytucji finansowej posiadacz rachunku oraz osoba kontrolująca są obowiązani składać oświadczenia o rezydencji podatkowej oraz przedstawiać dokumenty wymagane na podstawie procedur należytej staranności.

2. Występując z żądaniem złożenia oświadczenia o rezydencji podatkowej, raportująca instytucja finansowa może dokonać wstępnego wypełnienia tego oświadczenia na podstawie posiadanych przez nią informacji lub informacji uzyskanych od posiadacza rachunku, w tym w toku procedury założenia rachunku finansowego, z wyłączeniem informacji o państwie rezydencji.

3. Zakres informacji przedstawianych w oświadczeniu o rezydencji podatkowej obejmuje:

- 1) w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną:
 - a) nazwisko, imię lub imiona oraz datę i miejsce urodzenia,
 - b) aktualny adres miejsca zamieszkania,
 - c) państwo lub państwa rezydencji podatkowej,
 - d) TIN dla każdego państwa rezydencji podatkowej, a w przypadku jego braku – informację o tej okoliczności i powodach jej wystąpienia,
 - e) numer i serię dowodu tożsamości;
- 2) w przypadku posiadacza rachunku będącego podmiotem:
 - a) nazwę,
 - b) aktualny adres siedziby,
 - c) informacje, o których mowa w pkt 1 lit. c i d,
 - d) status oraz rodzaj posiadacza rachunku jako NFE, aktywny NFE albo pasywny NFE,
 - e) nazwisko, imię lub imiona osób kontrolujących posiadacza rachunku będących osobami raportowanymi;
- 3) w przypadku osoby kontrolującej:
 - a) informacje, o których mowa w pkt 1,
 - b) nazwę podmiotu kontrolowanego lub podmiotów kontrolowanych.

Art. 44. 1. Raportująca instytucja finansowa nie może przyjąć za podstawę ustalenia rezydencji podatkowej posiadacza rachunku finansowego złożonego

oświadczenia o rezydencji podatkowej lub dowodu w postaci dokumentu w przypadku powzięcia wątpliwości co do poprawności i rzetelności danych w nich zawartych.

2. W odniesieniu do nowych rachunków podmiotów raportująca instytucja finansowa w celu ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, może przyjąć za podstawę ustalenia rezydencji podatkowej tej osoby oświadczenie o rezydencji podatkowej posiadacza rachunku albo takiej osoby kontrolującej.

3. W odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów raportująca instytucja finansowa może przyjąć jako dowód w postaci dokumentu klasyfikację określoną przez tę instytucję z wykorzystaniem znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, przyjętą i wdrożoną przed dniem identyfikacji istniejącego rachunku, zgodnie z jej praktyką biznesową do celów procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub do innych celów określonych w przepisach odrębnych, pod warunkiem braku wątpliwości co do poprawności i rzetelności tej klasyfikacji.

Art. 45. Posiadacz rachunku finansowego jest obowiązany poinformować raportującą instytucję finansową o zmianie okoliczności, która ma wpływ na jego rezydencję podatkową lub powoduje, że informacje zawarte w złożonym przez niego oświadczeniu o rezydencji podatkowej stały się nieaktualne, oraz złożyć raportującej instytucji finansowej odpowiednio zaktualizowane oświadczenie w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana okoliczności.

Art. 46. Zmiana okoliczności, o których mowa w art. 45, obejmuje zmianę lub dodanie informacji odnoszących się do statusu osoby jako osoby raportowanej, posiadacza rachunku, rachunku finansowego lub rachunku traktowanego, na podstawie zasad dotyczących sumowania rachunków określonych w art. 40 i art. 41, jako rachunku z nim powiązanego, jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status osoby jako posiadacza rachunku lub osoby raportowanej.

Art. 47. 1. W przypadku zmiany okoliczności, o której mowa w art. 45, skutkującej powzięciem przez raportującą instytucję finansową wątpliwości co do poprawności i rzetelności danych zawartych w złożonym oświadczeniu o rezydencji podatkowej instytucja finansowa nie uwzględnia tego oświadczenia i jest obowiązana uzyskać aktualne oświadczenie o rezydencji podatkowej, w terminie 90 dni od dnia powzięcia informacji o takiej zmianie okoliczności.

2. Do dnia uzyskania aktualnego oświadczenia o rezydencji podatkowej, o którym mowa w ust. 1, raportująca instytucja finansowa traktuje posiadacza rachunku jako rezydenta zgodnie z treścią pierwotnego oświadczenia o rezydencji podatkowej.

3. W przypadku niezyskania aktualnego oświadczenia o rezydencji podatkowej w terminie, o którym mowa w ust. 1, raportująca instytucja finansowa traktuje posiadacza rachunku zarówno jako rezydenta państwa ustalonego zgodnie z treścią pierwotnego oświadczenia o rezydencji podatkowej oraz państwa, co do którego ma podstawy sądzić, że posiadacz rachunku stał się jego rezydentem do celów podatkowych na skutek wystąpienia zmiany okoliczności.

Art. 48. 1. Raportująca instytucja finansowa przyjmuje, że niebędący właścicielem beneficjent pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci nie jest osobą raportowaną, i nie traktuje rachunku finansowego posiadanego przez tego beneficjenta jako rachunku raportowanego, chyba że raportująca instytucja finansowa posiada informację, że beneficjentem jest osoba raportowana.

2. Jeżeli informacje związane z beneficjentem zgromadzone przez raportującą instytucję finansową zawierają dane określone w art. 50, raportująca instytucja finansowa może przyjąć, że beneficjentem pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty jest osoba raportowana. W takim przypadku raportująca instytucja finansowa jest obowiązana stosować procedury określone w art. 50.

Art. 49. W przypadku grupowej pieniężnej umowy ubezpieczenia lub grupowej umowy renty raportująca instytucja finansowa może traktować rachunek finansowy, który służy do obsługi tych umów, jako rachunek finansowy niebędący rachunkiem raportowanym do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika, posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany rachunek finansowy spełnia następujące warunki:

- 1) grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia lub grupowa umowa renty są zawarte na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników lub posiadaczy świadectwa;
- 2) pracownicy lub posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości wynikającej z umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika;

- 3) łączna kwota należna każdemu pracownikowi, posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty progowej 1 000 000 dolarów amerykańskich.

Rozdział 5

Procedura należytej staranności wobec istniejących rachunków indywidualnych

Art. 50. 1. W celu ustalenia, czy posiadacz rachunku będącego rachunkiem o niższej wartości jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa, posiadająca w swojej dokumentacji jego aktualny adres miejsca zamieszkania ustalony w oparciu o dowód w postaci dokumentu, traktuje posiadacza takiego rachunku jako rezydenta do celów podatkowych państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, w którym posiada on adres miejsca zamieszkania.

2. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie posiada aktualnego adresu zamieszkania posiadacza, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana, w celu ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, wyszukać elektronicznie posiadane dane pod kątem ustalenia:

- 1) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania, w tym skrytki pocztowej, w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 2) numeru telefonu w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim i braku numeru telefonu w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) stałych zleceń przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, innych niż dotyczących rachunku depozytowego;
- 4) pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim;
- 5) polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, pod warunkiem że raportująca instytucja finansowa nie posiada w dokumentacji innego adresu posiadacza rachunku.

3. W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w ust. 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do podejmowania dodatkowych działań, chyba że wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej przesłanki lub większej liczby przesłanek lub rachunek stanie się rachunkiem o wysokiej wartości.

4. W przypadku gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w ust. 2 pkt 1–4

lub jeżeli wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej przesłanki lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje posiadacza rachunku jako rezydenta do celów podatkowych każdego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, w odniesieniu do którego zostanie stwierdzone występowanie przesłanki, chyba że postanowi zastosować przepis ust. 7, a jeden z wyjątków wymienionych w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku.

5. W przypadku gdy w wyniku wyszukiwania elektronicznego stwierdzono istnienie polecenia przechowywania poczty lub posiadanie adresu do doręczeń, a w odniesieniu do posiadacza rachunku o niższej wartości nie zostanie stwierdzone posiadanie innego adresu bądź występowanie przesłanki wymienionej w ust. 2 pkt 1–4, raportująca instytucja finansowa w celu ustalenia jego rezydencji do celów podatkowych jest obowiązana przeprowadzić wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej zgodnie z art. 51 ust. 2 i 3 lub uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu.

6. W przypadku gdy czynności podjęte na podstawie ust. 5 nie doprowadzą do ustalenia rezydencji do celów podatkowych posiadacza rachunku, raportująca instytucja finansowa zgłasza dany rachunek ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych jako rachunek nieudokumentowany. W takim przypadku raportująca instytucja finansowa powinna stosować procedury określone w ust. 1–4 co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być rachunkiem nieudokumentowanym, a także podejmować, co najmniej raz w roku, inne działania mające na celu ustalenie rezydencji posiadacza rachunku obejmujące w szczególności:

- 1) podjęcie próby kontaktu z posiadaczem rachunku;
- 2) wystąpienie z formalnym żądaniem, załączanym do dokumentacji w formie papierowej lub elektronicznej;
- 3) weryfikację informacji dostarczonych w formie elektronicznej raportującej instytucji finansowej przez podmiot powiązany, zgodnie z zasadami dotyczącymi sumowania rachunków określonymi w art. 40 i art. 41.

7. Niezależnie od wystąpienia przesłanek określonych w ust. 2 raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana traktować posiadacza rachunku jako rezydenta państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, jeżeli:

- 1) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres miejsca zamieszkania w tym państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, numer telefonu w tym państwie i nie zawierają przy tym numeru telefonu

w Rzeczypospolitej Polskiej, lub stałe zlecenia – w odniesieniu do rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe – przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, a raportująca instytucja finansowa posiada:

- a) oświadczenie o rezydencji podatkowej posiadacza rachunku z państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego miejsca rezydencji takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma danego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, lub
 - b) dowód w postaci dokumentu wskazujący, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną;
- 2) informacje o posiadaczu rachunku zawierają pełnomocnictwo udzielone osobie posiadającej adres w tym państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, a raportująca instytucja finansowa posiada:
- a) oświadczenie posiadacza rachunku z państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego miejsca rezydencji takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma danego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, lub
 - b) dowód w postaci dokumentu wskazujący, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.

8. Jeżeli raportująca instytucja finansowa zastosowała kryterium adresu zamieszkania, o którym mowa w ust. 1, i w następstwie zmiany okoliczności raportująca instytucja finansowa ma wątpliwości co do poprawności lub rzetelności pierwotnych dowodów w postaci dokumentów lub innej równoważnej dokumentacji, jest obowiązana uzyskać oświadczenie o rezydencji podatkowej i nowy dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku – na późniejszy z następujących dni:

- 1) ostatni dzień roku kalendarzowego;
- 2) w terminie 90 dni od dnia powzięcia informacji o takiej zmianie okoliczności.

9. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie jest w stanie uzyskać oświadczenia o rezydencji podatkowej ani nowego dowodu w postaci dokumentu przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8, jest obowiązana zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych, o której mowa w ust. 2–7.

Art. 51. 1. W przypadku rachunków o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa jest obowiązana wyszukać elektronicznie posiadane dane pod kątem wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2.

2. W przypadku gdy elektroniczne bazy danych raportującej instytucji finansowej zawierają pola umożliwiające wyszukiwanie informacji, o których mowa w ust. 4, i jednocześnie zawierają te informacje, dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane.

3. W przypadku gdy elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich informacji, o których mowa w ust. 4, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do weryfikacji, pod kątem wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2, bieżących papierowych akt klienta, a w przypadku gdy nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta – następujących dokumentów powiązanych z rachunkiem i uzyskanych przez raportującą instytucję finansową w okresie ostatnich 5 lat:

- 1) najnowszych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w odniesieniu do danego rachunku;
- 2) najnowszej umowy otwarcia rachunku lub odpowiedniej dokumentacji;
- 3) najnowszej dokumentacji uzyskanej przez raportującą instytucję finansową na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub do innych celów określonych w przepisach prawa;
- 4) pełnomocnictwa;
- 5) stałego zlecenia przelewu środków, innego niż zlecenie w odniesieniu do rachunku depozytowego.

4. Raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, o której mowa w ust. 3, pod warunkiem że posiadane przez nią dane, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące informacje:

- 1) państwo rezydencji posiadacza rachunku;
- 2) adres miejsca zamieszkania posiadacza rachunku oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
- 3) numer telefonu posiadacza rachunku;
- 4) w przypadku rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe – o istnieniu stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek, w tym rachunek w innym oddziale raportującej instytucji finansowej lub innej instytucji finansowej;
- 5) o poleceniu przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego posiadacza rachunku;

- 6) o pełnomocnictwie lub upoważnieniu do podpisywania dokumentów w odniesieniu do rachunku.

5. Raportująca instytucja finansowa, niezależnie od elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, o których mowa w ust. 1–3, traktuje jako raportowany rachunek każdy rachunek o wysokiej wartości przypisany do danego opiekuna klienta łącznie z wszelkimi rachunkami finansowymi połączonymi z takim rachunkiem o wysokiej wartości, jeżeli opiekun klienta dysponuje wiedzą, że posiadacz rachunku jest osobą raportowaną.

Art. 52. 1. W przypadku gdy w wyniku weryfikacji rachunków o wysokiej wartości dokonanej na podstawie art. 51:

- 1) nie zostanie stwierdzona żadna z przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2 i rachunek ten nie zostanie zidentyfikowany jako posiadany przez osobę raportowaną zgodnie z art. 51 ust. 5, raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do podejmowania dalszych działań, chyba że wystąpi zmiana okoliczności powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby tych przesłanek;
- 2) zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2 pkt 1–4 lub jeżeli wystąpi zmiana w okolicznościach powodująca powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa kwalifikuje rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, względem którego zostanie stwierdzone wystąpienie przesłanki, chyba że postanowi zastosować przepis art. 50 ust. 7, a jeden z wyjątków wskazanych w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku;
- 3) zostanie stwierdzone istnienie polecenia przechowywania poczty lub posiadanie adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku nie zostanie ustalony żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w art. 50 ust. 2 pkt 1–4, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana uzyskać oświadczenie danego posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku.

2. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie może uzyskać oświadczenia o rezydencji podatkowej danego posiadacza rachunku lub dowodu w

postaci dokumentu, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jest obowiązana zgłosić dany rachunek jako rachunek nieudokumentowany.

Art. 53. 1. W przypadku gdy istniejący rachunek indywidualny nie jest rachunkiem o wysokiej wartości na dzień 31 grudnia 2015 r., lecz stanie się rachunkiem o wysokiej wartości według stanu na ostatni dzień któregokolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana przeprowadzić w odniesieniu do takiego rachunku procedury weryfikacyjne na podstawie art. 51 w ciągu roku następującego po roku, w którym rachunek stał się rachunkiem o wysokiej wartości.

2. Jeżeli w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, rachunek zostanie zidentyfikowany jako rachunek raportowany, raportująca instytucja finansowa przekazuje wymagane informacje o tym rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako rachunek raportowany, oraz w latach kolejnych, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

3. Raportująca instytucja finansowa nie jest obowiązana do ponownego stosowania w następnych latach procedur weryfikacji na podstawie art. 51 ust. 1–4 wobec tego samego rachunku o wysokiej wartości, chyba że rachunek podlega zgłoszeniu jako rachunek nieudokumentowany. W takim przypadku raportująca instytucja finansowa powinna stosować te procedury co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być rachunkiem nieudokumentowanym, a także podejmować, co najmniej raz w roku, inne działania mające na celu ustalenie rezydencji posiadacza rachunku obejmujące w szczególności:

- 1) podjęcie próby kontaktu z posiadaczem rachunku;
- 2) wystąpienie z formalnym żądaniem załączanym do dokumentacji w formie papierowej lub elektronicznej;
- 3) weryfikację informacji dostarczonych w formie elektronicznej raportującej instytucji finansowej przez podmiot powiązany, zgodnie z zasadami dotyczącymi sumowania rachunków określonymi w art. 40 i art. 41.

4. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących rachunku o wysokiej wartości, które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, o których mowa w art. 50 ust. 2, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdego państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, względem którego zostanie stwierdzone wystąpienie przesłanki,

chyba że postanowi zastosować przepis art. 50 ust. 7, a jeden z wyjątków wymienionych w tym przepisie ma zastosowanie do tego rachunku.

Art. 54. 1. Raportująca instytucja finansowa jest obowiązana wprowadzić procedury w celu zapewnienia zidentyfikowania przez opiekuna klienta zmiany okoliczności dotyczących danego rachunku, w tym zmiany adresu do korespondencji.

2. W przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie do korespondencji posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować przepis art. 50 ust. 7, powinna uzyskać odpowiednią dokumentację od posiadacza rachunku.

Art. 55. Istniejący rachunek indywidualny, który został zidentyfikowany jako rachunek raportowany zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, jest traktowany jako rachunek raportowany w kolejnych latach, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

Art. 56. Raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do zakończenia identyfikacji rachunków raportowanych wśród istniejących rachunków indywidualnych do dnia:

- 1) 31 grudnia 2017 r. – w przypadku istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości;
- 2) 31 grudnia 2018 r. – w przypadku istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości.

Rozdział 6

Procedura należytej staranności wobec nowych rachunków indywidualnych

Art. 57. 1. W celu identyfikacji rachunków raportowanych wśród nowych rachunków indywidualnych raportująca instytucja finansowa jest obowiązana:

- 1) uzyskać w trakcie procedur związanych z otwarciem rachunku oświadczenie posiadacza rachunku o rezydencji podatkowej;
- 2) potwierdzić poprawność i rzetelność danych zawartych w złożonym oświadczeniu na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, w tym dokumentacji zgromadzonej na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi część dokumentacji wymaganej do założenia rachunku.

Art. 58. Jeżeli z oświadczenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1, wynika, że posiadacz rachunku jest rezydentem do celów podatkowych państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, raportująca instytucja finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany.

Rozdział 7

Procedura należytej staranności wobec istniejących rachunków podmiotów

Art. 59. Raportująca instytucja finansowa może postanowić, że istniejący rachunek podmiotów, którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwoty progowej 250 000 dolarów amerykańskich, nie podlega weryfikacji, identyfikacji ani raportowaniu jako rachunek raportowany do czasu, gdy jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty według stanu na ostatni dzień kolejnych lat kalendarzowych.

Art. 60. Istniejący rachunek podmiotów, inny niż ten, o którym mowa w art. 59, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować jako rachunek raportowany wyłącznie wówczas, gdy taki istniejący rachunek podmiotów znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu będącego:

- 1) osobą raportowaną lub
- 2) pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną.

Art. 61. 1. Raportująca instytucja finansowa weryfikuje posiadane informacje, w tym pozyskane w ramach relacji z klientem lub do innych celów określonych w przepisach prawa, łącznie z informacjami zgromadzonymi na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

2. Przesłankami wskazującymi na rezydencję posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim są:

- 1) miejsce uzyskania zdolności prawnej lub
- 2) miejsce rejestracji, lub
- 3) adres.

3. Jeżeli posiadane informacje wskazują na rezydencję posiadacza rachunku w państwie uczestniczącym lub państwie trzecim, raportująca instytucja finansowa

traktuje rachunek jako rachunek raportowany, chyba że uzyska od posiadacza rachunku oświadczenie o rezydencji podatkowej lub ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.

Art. 62. W celu ustalenia, czy posiadacz rachunku będący podmiotem, w tym podmiotem będącym osobą raportowaną, jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa stosuje następującą procedurę w kolejności najstosowniejszej w danych okolicznościach:

- 1) w celu ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa uzyskuje od posiadacza rachunku oświadczenie o rezydencji podatkowej, chyba że posiadane przez nią lub publicznie dostępne informacje pozwalają stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową, inną niż podmiot inwestujący wskazany w art. 24 ust. 1 pkt 29 lit. b, niebędący instytucją finansową z państwa uczestniczącego;
- 2) za podstawę ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może przyjąć informacje zgromadzone i przechowywane na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- 3) za podstawę ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może przyjąć:
 - a) informacje zgromadzone i przechowywane na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w przypadku istniejącego rachunku podmiotów znajdującego się w posiadaniu co najmniej jednego NFE, którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty progowej 1 000 000 dolarów amerykańskich, lub
 - b) oświadczenie posiadacza rachunku lub osoby kontrolującej z państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, w którym dana osoba kontrolująca jest rezydentem do celów podatkowych.

Art. 63. W przypadku powzięcia wątpliwości co do poprawności i rzetelności oświadczenia o rezydencji podatkowej posiadacza rachunku lub innej dokumentacji związanej z istniejącym rachunkiem podmiotów raportująca instytucja finansowa jest

obowiązana do ponownego określenia statusu rachunku jako rachunku raportowanego zgodnie z procedurami określonymi w art. 61 i art. 62.

Art. 64. Raportująca instytucja finansowa jest obowiązana do zakończenia identyfikacji rachunków raportowanych wśród istniejących rachunków podmiotów, których łączne saldo lub wartość:

- 1) przekraczają według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. kwotę progową 250 000 dolarów amerykańskich – do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- 2) nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwoty progowej 250 000 dolarów amerykańskich, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat – w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczy tę kwotę.

Rozdział 8

Procedura należytej staranności wobec nowych rachunków podmiotów

Art. 65. Raportująca instytucja finansowa jest obowiązana traktować nowy rachunek podmiotów jako rachunek raportowany, gdy taki nowy rachunek podmiotów znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu będącego:

- 1) osobą raportowaną lub
- 2) pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną.

Art. 66. 1. W celu ustalenia, czy posiadacz rachunku będący podmiotem jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa jest obowiązana:

- 1) uzyskać w trakcie procedur związanych z otwarciem rachunku oświadczenie o rezydencji podatkowej posiadacza rachunku oraz
- 2) potwierdzić poprawność i rzetelność danych zawartych w złożonym oświadczeniu na podstawie informacji otrzymanych w związku z otwarciem rachunku, w tym dokumentacji zgromadzonej na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

2. Jeżeli dany podmiot weryfikowany zgodnie z procedurami należytej staranności oświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, raportująca instytucja finansowa może, w celu ustalenia tej rezydencji, przyjąć adres głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu.

3. Jeżeli ze złożonego oświadczenia wynika, że posiadacz rachunku jest rezydentem państwa uczestniczącego lub państwa trzeciego, raportująca instytucja

finansowa traktuje ten rachunek jako rachunek raportowany, chyba że na podstawie posiadanych lub dostępnych informacji ustali, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną w odniesieniu do takiego państwa.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi część dokumentacji wymaganej do założenia rachunku.

Art. 67. W celu weryfikacji nowych rachunków podmiotów raportująca instytucja finansowa stosuje następującą procedurę w kolejności najstosowniejszej w danych okolicznościach:

- 1) za podstawę ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, przyjmuje oświadczenie o rezydencji podatkowej posiadacza rachunku, chyba że posiada lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową inną niż podmiot inwestujący, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 29 lit. b, niebędący instytucją finansową z państwa uczestniczącego;
- 2) za podstawę ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może przyjąć informacje zgromadzone i przechowywane na podstawie procedur z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- 3) za podstawę ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, może przyjąć oświadczenie o rezydencji podatkowej posiadacza rachunku lub osoby kontrolującej.

Rozdział 9

Kontrola raportujących instytucji finansowych

Art. 68. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę wykonywania przez raportującą instytucję finansową obowiązków w zakresie stosowania procedur należytej staranności oraz procedur sprawozdawczych, zwaną dalej „kontrolą”.

Art. 69. Występując z żądaniem, o którym mowa w art. 286 § 1 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, kontrolujący jest obowiązany zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania między instytucjami finansowymi a ich klientami.

Art. 70. 1. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami kontroli zawartymi w protokole, może

w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne dowody.

2. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w ust. 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia, wskazując w szczególności, które zastrzeżenia nie zostały uwzględnione, wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym.

3. W przypadku niezłożenia wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie określonym w ust. 1, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli.

4. Kontrola kończy się wynikiem kontroli w dniu jego doręczenia. Wynik kontroli sporządza się na podstawie protokołu kontroli, zastrzeżeń lub wyjaśnień oraz zawiadomienia o sposobie ich załatwienia.

5. Wynik kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontrolującego;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) podstawę prawną;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) końcowe ustalenia i wnioski zawierające informację o stwierdzeniu nieprawidłowości albo ich braku;
- 7) wskazanie terminu usunięcia nieprawidłowości, jeżeli zostały stwierdzone;
- 8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli wynik kontroli został wydany w formie dokumentu elektronicznego – kwalifikowany podpis elektroniczny.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 7, nie może być krótszy niż miesiąc ani dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia doręczenia wyniku kontroli.

7. Kontrolowany jest obowiązany poinformować organ kontrolujący o sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości lub przyczynach ich nieusunięcia bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na ich usunięcie.

Art. 71. 1. W przypadku wystąpienia uchybień lub nieprawidłowości, których wyjaśnienie nie wymaga przeprowadzenia kontroli, instytucja finansowa, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jest obowiązana do udzielenia informacji niezbędnych do ich wyjaśnienia.

2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1, określa się zakres żądanych informacji oraz termin ich przekazania, nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania żądania.

Art. 72. 1. Żądania, o których mowa art. 71 ust. 1, oraz żądania kierowane w toku kontroli do kontrolowanego oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbowa”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 1, z wyłączeniem art. 127 i art. 128, rozdziału 2, rozdziału 3, z wyłączeniem art. 133 i art. 133a, rozdziału 3a, rozdziału 4, z wyłączeniem art. 139, rozdziałów 5, 6, 9–11, 14, 16, 22 i 23 oraz działu VI, z wyłączeniem art. 281, art. 282a, art. 291 i art. 292, ustawy – Ordynacja podatkowa.

Rozdział 10

Obowiązki organu

Art. 73. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje właściwemu organowi państwa uczestniczącego informacje o rachunkach raportowanych posiadanych przez rezydentów tych państw, uzyskane od raportujących instytucji finansowych, zawierające dane określone w art. 34 ust. 1.

Art. 74. 1. Informacje, o których mowa w art. 73, są przekazywane raz w roku, w terminie do dnia 30 września roku następującego po roku kalendarzowym, którego informacje dotyczą.

2. Informacje dotyczące rachunków raportowanych posiadanych przez rezydentów państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b i c, przekazuje się za rok następujący po roku, w którym dane państwo uczestniczące zostało wpisane na listę ogłaszaną w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 5.

Art. 75. 1. Wymiana informacji, o których mowa w art. 73, z państwami członkowskimi następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, według formatu określonego w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2015/2378.

2. Wymiana informacji, o których mowa w art. 73, z państwami uczestniczącymi, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b i c, następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, według formatu określonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie wymagań oraz standardów określonych

przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwym organem innego państwa porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowego sposobu i trybu wymiany informacji o rachunkach raportowanych.

DZIAŁ IV

Automatyczna wymiana informacji o interpretacjach podatkowych i decyzjach w sprawach cen transakcyjnych

Art. 76. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) decyzji w sprawie cen transakcyjnych – rozumie się przez to decyzję, o której mowa w art. 20a § 3, art. 20i § 6, art. 20k § 1 lub art. 20l § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 2) interpretacji podatkowej – rozumie się przez to:
 - a) interpretację indywidualną, o której mowa w art. 14b ustawy – Ordynacja podatkowa, wydaną w zakresie zdarzenia przyszłego lub przed wystąpieniem skutków podatkowych związanych ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny, o ile okoliczność ta wynika ze złożonego przez wnioskodawcę wniosku, a także jej zmianę, stwierdzenie wygaśnięcia lub uchylenie, o których mowa w art. 14e § 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy – Ordynacja podatkowa,
 - b) opinię zabezpieczającą, o której mowa w art. 119y § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, dotyczącą czynności planowanej lub rozpoczętej, a także odmowę jej wydania i jej zmianę, o których mowa w art. 119y § 2 i art. 119zd ustawy – Ordynacja podatkowa;
- 3) podatkowej grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 4) podmiocie krajowym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązaną w rozumieniu art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z innym podmiotem, oraz zagraniczny zakład w rozumieniu tych przepisów położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 5) podmiocie zagranicznym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązaną w rozumieniu art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z innym podmiotem, oraz zagraniczny zakład w rozumieniu tych przepisów położony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 77. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w drodze automatycznej wymiany, informacje o wydanych interpretacjach podatkowych lub decyzjach w sprawach cen transakcyjnych, dotyczących:

- 1) w przypadku interpretacji podatkowych – transakcji, zespołu transakcji lub innych zdarzeń, jeżeli:
 - a) nie wszystkie z uczestniczących w nich osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej lub osób fizycznych mają siedzibę, zarząd lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) strona transakcji lub zespołu transakcji prowadzi działalność gospodarczą na terytorium innego państwa za pośrednictwem zagranicznego zakładu, a transakcja, zespół transakcji lub inne zdarzenia stanowią część lub całość działalności gospodarczej zagranicznego zakładu, lub
 - c) którakolwiek ze stron transakcji lub zespołu transakcji ma jednocześnie siedzibę, zarząd lub miejsce zamieszkania na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, lub
 - d) transakcje, zespół transakcji lub inne zdarzenia mają skutki transgraniczne;
- 2) w przypadku decyzji w sprawach cen transakcyjnych – transakcji, zespołu transakcji lub innych zdarzeń zachodzących między podmiotem krajowym a podmiotem zagranicznym.

2. Transakcja lub zespół transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmują w szczególności:

- 1) istnienie zagranicznego zakładu,
- 2) obliczanie wartości dla celów amortyzacji składnika aktywów nabytego od powiązanego podmiotu zagranicznego,

- 3) dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, finansowanie, wykorzystanie rzeczowych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych

– przy czym transakcja lub zespół transakcji nie muszą bezpośrednio dotyczyć osoby prawnej, jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej lub osoby fizycznej, na wniosek których wydano interpretację podatkową.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:

- 1) dane identyfikacyjne osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, a w przypadku gdy podmiot należy do podatkowej grupy kapitałowej – również dane identyfikacyjne tej grupy;
- 2) datę wydania interpretacji podatkowej lub decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 3) datę rozpoczęcia okresu obowiązywania decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 4) datę zakończenia okresu obowiązywania decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 5) rodzaj interpretacji podatkowej lub decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 6) wartość transakcji lub zespołu transakcji, wskazaną w decyzji w sprawie cen transakcyjnych, a w przypadku interpretacji podatkowej – wartość transakcji lub zespołu transakcji, jeżeli wartość ta została wskazana;
- 7) wskazanie innych państw członkowskich, których może dotyczyć interpretacja podatkowa albo decyzja w sprawie cen transakcyjnych;
- 8) wskazanie osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, mających siedzibę lub zarząd w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich, wraz ze wskazaniem tych państw, na których obowiązki podatkowe mogą mieć wpływ transakcje, zespół transakcji lub inne zdarzenia objęte interpretacją podatkową lub decyzją w sprawie cen transakcyjnych, jeżeli takie osoby prawne lub jednostki organizacyjne mogą być zidentyfikowane na podstawie posiadanych przez organ informacji;
- 9) streszczenie interpretacji podatkowej, w tym opis stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego albo opis czynności planowanej lub rozpoczętej, lub streszczenie decyzji w sprawie cen transakcyjnych, w szczególności wskazanie rodzaju i przedmiotu transakcji lub zespołu transakcji lub innych zdarzeń objętych decyzją;
- 10) streszczenie opisu kryteriów wyboru metody ustalania cen transakcyjnych – w przypadku decyzji w sprawie cen transakcyjnych;
- 11) wskazanie wybranej metody i algorytmu kalkulacji ceny transakcyjnej – w przypadku decyzji w sprawie cen transakcyjnych;

12) wskazanie, czy źródłem przekazywanych informacji jest decyzja w sprawie cen transakcyjnych czy wniosek wszczynający postępowanie w sprawie cen transakcyjnych, o którym mowa w art. 81 ust. 3.

4. Opis, o którym mowa w ust. 3 pkt 9, sporządza się w sposób nieprowadzący do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

5. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie:

- 1) do końca trzeciego kwartału – w przypadku interpretacji podatkowych lub decyzji w sprawach cen transakcyjnych wydanych w pierwszym lub drugim kwartale tego roku;
- 2) do końca pierwszego kwartału – w przypadku interpretacji podatkowych lub decyzji w sprawach cen transakcyjnych wydanych w trzecim lub czwartym kwartale poprzedniego roku.

Art. 78. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Komisji Europejskiej, w drodze automatycznej wymiany, informacje, o których mowa w art. 77 ust. 3 pkt 2–7, 11 i 12, w terminie określonym w art. 77 ust. 5.

Art. 79. 1. Automatycznej wymianie informacji nie podlegają interpretacje podatkowe dotyczące wyłącznie indywidualnej sprawy osoby fizycznej.

2. Do automatycznej wymiany informacji o interpretacjach podatkowych przepis art. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 80. Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do interpretacji podatkowych i decyzji w sprawach cen transakcyjnych odbywa się za pomocą standardowego formularza, o którym mowa w art. 20 ust. 5 dyrektywy 2011/16/UE, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na podstawie art. 21 tej dyrektywy.

Art. 81. 1. Automatycznej wymianie informacji nie podlegają informacje, o których mowa w art. 77 ust. 3 i art. 78, o decyzjach w sprawach cen transakcyjnych wydanych w przypadkach, o których mowa w art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa, gdy dla podmiotu zagranicznego powiązanego z podmiotem krajowym organem właściwym jest właściwy organ państwa niebędącego państwem członkowskim, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, zawarta z tym państwem nie zezwala na ujawnienie takich informacji podmiotom niebędącym stroną takiej umowy, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Informacje, o których mowa w art. 77 ust. 3 i art. 78, o decyzjach w sprawach cen transakcyjnych wydanych w przypadkach, o których mowa w art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa, podlegają wymianie w trybie określonym w art. 16, gdy dla podmiotu zagranicznego powiązanego z podmiotem krajowym organem właściwym jest właściwy organ państwa niebędącego państwem członkowskim, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, zawarta z tym państwem zezwala na ujawnienie takich informacji, a właściwy organ tego państwa wyrazi zgodę na ich ujawnienie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje, w zakresie określonym w art. 77 ust. 3 i art. 78, informacje wynikające z wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie cen transakcyjnych.

DZIAŁ V

Automatyczna wymiana informacji podatkowych o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów

Art. 82. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) grupie podmiotów – rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu przepisów o rachunkowości:
 - a) dla której jest sporządzane skonsolidowane sprawozdanie finansowe,
 - b) w której skład wchodzi co najmniej dwie jednostki mające siedzibę lub zarząd w różnych państwach lub terytoriach albo jednostka, która posiada siedzibę lub zarząd w jednym państwie lub terytorium, ale prowadzi działalność przez zagraniczny zakład położony w innym państwie lub terytorium,
 - c) której skonsolidowane przychody przekroczyły w poprzednim roku obrotowym kwotę progową 750 000 000 euro; w przypadku gdy skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej jest sporządzane w innej walucie niż euro, przeliczenie wartości skonsolidowanych przychodów na euro w celu odniesienia jej do kwoty progowej następuje według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień roku obrotowego poprzedzającego sprawozdawczy rok obrotowy; w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro;

- 2) informacji o grupie podmiotów – rozumie się przez to informację o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów;
- 3) jednostce dominującej – rozumie się przez to:
 - a) jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, taką część udziałów w co najmniej jednej jednostce wchodzącej w skład grupy podmiotów, że zgodnie z zasadami rachunkowości przyjętymi w państwie lub terytorium, w którym posiada siedzibę lub zarząd, ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe albo miałyby taki obowiązek, gdyby jej udziały kapitałowe były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w tym państwie lub terytorium, oraz
 - b) nie istnieje żadna inna jednostka wchodząca w skład tej grupy podmiotów, która posiadałaby bezpośrednio lub pośrednio udziały, o których mowa w lit. a, w tej jednostce;
- 4) jednostce raportującej – rozumie się przez to jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, obowiązującą do przekazania w państwie lub terytorium, w którym posiada siedzibę lub zarząd, lub w państwie lub terytorium, w którym prowadzi działalność przez zagraniczny zakład, informacji o grupie podmiotów, w imieniu tej grupy;
- 5) jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów – rozumie się przez to:
 - a) jednostkę dominującą, jednostki zależne oraz pozostałe jednostki podporządkowane, które są objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym lub byłyby objęte takim sprawozdaniem, gdyby udziały w takich jednostkach były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym,
 - b) każdą jednostkę, która nie jest objęta skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym wyłącznie z uwagi na kryterium wielkości lub istotności,
 - c) zagraniczny zakład jednostki wskazanej w lit. a lub b, pod warunkiem że jednostka ta sporządza samodzielne sprawozdanie finansowe dla takiego zakładu dla celów sprawozdawczości finansowej, nadzorczej, podatkowej lub dla celów wewnętrznej kontroli zarządczej;
- 6) kwalifikującej umowie między właściwymi organami – rozumie się przez to umowę między właściwymi organami dotyczącą wymiany informacji o grupach podmiotów zawartą na podstawie ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej stanowiącej podstawę wymiany informacji podatkowych;

- 7) roku obrotowym – rozumie się przez to rok obrotowy w rozumieniu przepisów o rachunkowości, za który jednostka dominująca grupy podmiotów sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe;
- 8) sprawozdawczym roku obrotowym – rozumie się przez to rok obrotowy, za który jest sporządzane roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe, w odniesieniu do którego dane są przedstawiane w informacji o grupie podmiotów.

Art. 83. 1. Jednostka dominująca wchodząca w skład grupy podmiotów, posiadająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, informację o grupie podmiotów sporządzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego.

2. Informacja o grupie podmiotów może być wykorzystana w celu analizy ryzyka zaniżenia dochodu do opodatkowania w obszarze cen transakcyjnych oraz do innych analiz ekonomicznych lub statystycznych.

Art. 84. 1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, niebędąca jednostką dominującą, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informację o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, na zasadach określonych w art. 83, pod warunkiem że:

- 1) jednostka dominująca tej grupy podmiotów nie ma obowiązku przekazania informacji o grupie podmiotów za ten sprawozdawczy rok obrotowy w państwie lub terytorium, w którym ma siedzibę lub zarząd, lub
- 2) państwo lub terytorium, w którym jednostka dominująca tej grupy podmiotów ma siedzibę lub zarząd, jest stroną ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej stanowiącej podstawę wymiany informacji podatkowych, ale nie zawarło, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego, kwalifikującej umowy między właściwymi organami, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub

- 3) państwo lub terytorium, w którym siedzibę lub zarząd ma jednostka dominująca tej grupy podmiotów, zawiesiło automatyczną wymianę informacji o grupach podmiotów z powodów innych niż dopuszczone na mocy postanowień kwalifikującej umowy między właściwymi organami lub stale nie wywiązywało się z automatycznego przekazywania Rzeczypospolitej Polskiej posiadanych przez nie informacji o grupach podmiotów, w których skład wchodzi jednostki mające siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład, i powiadomiono o tym tę jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) grupa podmiotów wyznaczyła inną jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, o której mowa w ust. 1, mającą siedzibę lub zarząd w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska lub prowadzącą działalność w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska przez zagraniczny zakład, do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, oraz która powiadomiła to państwo członkowskie, że jest jednostką wyznaczoną do przekazania informacji o grupie podmiotów, albo
- 2) grupa podmiotów wyznaczyła inną jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, o której mowa w ust. 1, mającą siedzibę lub zarząd w państwie lub terytorium spoza Unii Europejskiej lub prowadzącą działalność w państwie lub terytorium spoza Unii Europejskiej przez zagraniczny zakład, do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że:
 - a) państwo lub terytorium spoza Unii Europejskiej, w którym siedzibę, zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka, wymaga przekazania informacji o grupie podmiotów za ten sprawozdawczy rok obrotowy oraz zawarło kwalifikującą umowę między właściwymi organami, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego,
 - b) państwo lub terytorium spoza Unii Europejskiej, w którym siedzibę, zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka, nie powiadomiło Rzeczypospolitej Polskiej o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oraz zostało powiadomione przez tę jednostkę, że została ona wyznaczona przez grupę

podmiotów do przekazania informacji o grupie podmiotów, w terminie do dnia zakończenia tego sprawozdawczego roku obrotowego,

- c) jednostka, o której mowa w ust. 1, przekazała powiadomienie, o którym mowa w art. 86 ust. 1

– a wyznaczona jednostka zgodnie z pkt 1 albo 2 zgromadzi wszystkie dane wymagane w informacji o grupie podmiotów.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, następuje przez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykazu państw lub terytoriów, w których wystąpiły okoliczności wskazane w tym przepisie.

4. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) grupa podmiotów wyznaczyła jednostkę, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład, do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, oraz
- 2) jednostka wyznaczona przekazała powiadomienie, o którym mowa w art. 86 ust. 1, i zgromadzi wszystkie wymagane dane

– wyłącznie ta wyznaczona jednostka przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy, na zasadach określonych w art. 83.

Art. 85. W przypadku gdy jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, o której mowa w art. 84, nie otrzyma od jednostki dominującej grupy podmiotów danych wymaganych w informacji o grupie podmiotów, przekazuje posiadane dane oraz powiadamia o tym w informacji o grupie podmiotów.

Art. 86. 1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez zagraniczny zakład, powiadamia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, że:

- 1) jest jednostką dominującą, wyznaczoną jednostką albo inną jednostką, składającą informację o grupie podmiotów zgodnie z art. 84 ust. 1 albo

- 2) wskazuje jednostkę raportującą oraz państwo lub terytorium, w którym zostanie przekazana informacja o grupie podmiotów
– najpóźniej w ostatnim dniu sprawozdawczego roku obrotowego danej grupy podmiotów.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę ułatwienia przekazywania poprawnych informacji.

Art. 87. 1. Informacja o grupie podmiotów zawiera:

- 1) dane identyfikacyjne jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów;
- 2) informacje dotyczące wielkości osiągniętych przychodów, zrealizowanego zysku (straty) przed opodatkowaniem, zapłaconego podatku dochodowego, należnego podatku dochodowego, kapitału podstawowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych, liczby pracowników, aktywów rzeczowych (trwałych i obrotowych), innych niż środki pieniężne i ich ekwiwalenty, rodzaju działalności jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów – z podziałem na państwa lub terytoria;
- 3) dodatkowe informacje lub wyjaśnienia dotyczące danych lub informacji, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych przekazywanych w informacji o grupie podmiotów oraz sposób jej wypełniania, uwzględniając treść ustaleń podjętych przez OECD.

Art. 88. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje, w drodze automatycznej wymiany, informacje o grupie podmiotów otrzymane na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 84 właściwym organom:

- 1) państw członkowskich,
- 2) państw lub terytoriów, które są stroną kwalifikującej umowy między właściwymi organami
– w których państwach lub na których terytoriach, zgodnie z otrzymanymi informacjami, co najmniej jedna jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów posiada siedzibę lub zarząd lub prowadzi działalność przez zagraniczny zakład.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane za pomocą środków komunikacji elektronicznej w terminie 15 miesięcy od ostatniego dnia sprawozdawczego roku obrotowego grupy podmiotów, której dotyczy informacja.

DZIAŁ VI

Kary pieniężne

Art. 89. Raportująca instytucja finansowa w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 44, która nie dopełnia obowiązku:

- 1) stosowania procedur sprawozdawczych określonych w art. 33–36,
- 2) stosowania zasad i procedur należytej staranności określonych w dziale III rozdziałach 4–8, z wyłączeniem art. 43, art. 45 oraz art. 59,
- 3) rejestrowania czynności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2,
- 4) gromadzenia dokumentacji, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3, w tym oświadczeń posiadaczy rachunków oraz dowodów w postaci dokumentu,
- 5) usunięcia w terminie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w dziale III rozdziale 9

– podlega karze pieniężnej.

Art. 90. 1. Jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów w rozumieniu art. 82 pkt 5, która nie dopełnia obowiązku:

- 1) przekazania informacji o grupie podmiotów, o którym mowa w art. 83 ust. 1 lub art. 84,
- 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 86 ust. 1

– podlega karze pieniężnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, karze pieniężnej podlega wyłącznie jednostka dominująca albo wyznaczona jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów.

Art. 91. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 89 i art. 90, nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 1 000 000 zł.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 89 i art. 90, Szef Krajowej Administracji Skarbowej uwzględnia rodzaj i zakres niedopełnienia obowiązku oraz dotychczasowe wykonywanie określonych ustawą obowiązków przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, a także jego możliwości finansowe.

3. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli więcej niż jednego naruszenia, o którym mowa w art. 89, możliwe jest nałożenie tylko jednej kary pieniężnej.

4. Kara pieniężna, o której mowa w art. 89 i art. 90, stanowi dochód budżetu państwa.

5. Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138).

6. Kary pieniężne, o których mowa w art. 89 i art. 90, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

7. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy – Ordynacja podatkowa.

DZIAŁ VII

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Przepisy zmieniające

Art. 92. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30a:

- a) uchyla się ust. 10,
- b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Kwoty zryczałtowanego podatku obliczonego od przychodów (dochodów), o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, uzyskanych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwotę podatku zapłaconego za granicą, o której mowa w ust. 9, podatnicy są obowiązani wykazać w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub 1a.”;

2) w art. 30b:

- a) uchyla się ust. 5c,
- b) uchyla się ust. 8;

3) w art. 42:

- a) uchyla się ust. 7,
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli płatnik, o którym mowa w art. 41 ust. 10, dokonał wypłaty należności z tytułu określonego w art. 30a ust. 1 pkt 2, 4 lub 5, na rzecz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została

płatnikowi ujawniona w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 5a pkt 11, przepisów ust. 2–6 nie stosuje się w zakresie dotyczącym takich podatników.”;

- 4) uchyla się rozdział 7a.

Art. 93. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26 uchyla się ust. 3aa;
- 2) w art. 27:
 - a) uchyla się ust. 6,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w ust. 5, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski, obowiązującym w ostatnim dniu roboczym roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, za który jest składane sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5.”,

- c) uchyla się ust. 9.

Art. 94. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 82 uchyla się § 3 i 4;
- 2) art. 154c otrzymuje brzmienie:

„Art. 154c. Pisma obcych władz są doręczane z zachowaniem zasady wzajemności.”;

- 3) w art. 184:

- a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W żądaniu określa się zakres informacji, okres, którego informacje mają dotyczyć, oraz termin ich przekazania.”,

- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Żądanie oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbowa”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.”;

- 4) w art. 275 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Do informacji, o których mowa w § 2 i 3, przepis art. 184 § 2a stosuje się odpowiednio.”;

- 5) w art. 293 w § 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) aktach dokumentujących kontrolę, o której mowa w rozdziale 9 działu III ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. ...).”;

- 6) w art. 295 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz organom, o których mowa w art. 5 i art. 9 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, właściwym w zakresie wymiany informacji podatkowych.”;

- 7) po art. 295a dodaje się art. 295b w brzmieniu:

„Art. 295b. W toku kontroli, o której mowa w rozdziale 9 działu III ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, dostęp do akt przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz organowi przeprowadzającemu tę kontrolę.”;

- 8) w art. 296 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określone w ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, uzyskane od obcych państw, pochodzące z banków oraz innych instytucji finansowych,”;

- 9) w art. 297 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 184 § 2a.”;

- 10) art. 297a otrzymuje brzmienie:

„Art. 297a. § 1. Informacje podatkowe, o których mowa w ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej lub akta zawierające takie informacje są udostępniane organom wymienionym w art. 297 oraz innym niż wymienione w tym przepisie organom podatkowym, gdy toczące się przed tym organem postępowanie lub czynności wykonywane przez ten organ są związane z prawidłowym określaniem podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego lub wymiarem innych należności, których dochodzenie, zgodnie z

przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest możliwe na wniosek obcego państwa.

§ 2. Udostępnianie informacji podatkowych, o których mowa w ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, uzyskanych od państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub akt zawierających takie informacje następuje na zasadach określonych w § 1 oraz z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, oraz innych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska.

§ 3. Udostępnienie informacji dla celów innych niż wymienione w § 1 i 2 wymaga uzyskania zgody obcego państwa, od którego otrzymano informacje.

§ 4. Akta i dokumenty zawierające informacje, o których mowa w § 1 i 2, oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbowa”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.”;

11) uchyla się dział VIIa;

12) w art. 306a:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia.”;

b) uchyla się § 6;

13) art. 306k otrzymuje brzmienie:

„Art. 306k. W sprawach nieuregulowanych w art. 306a–306i oraz art. 306l stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1–6, 8 i 9, z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10–12, 14, 16 oraz 23 działu IV.”;

14) uchyla się art. 306m;

15) art. 306n otrzymuje brzmienie:

„Art. 306n. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 306l, uwzględniając zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, 2024 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 88) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 uchyla się § 30b;

2) w art. 80 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Płatnik oraz podmiot, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, niepełniący funkcji płatnika, który wbrew obowiązkowi nie składa w terminie podatnikowi lub właściwemu organowi wymaganej informacji podatkowej lub informacji, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 powołanej ustawy,

podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.”;

3) po art. 80b dodaje się art. 80c i art. 80d w brzmieniu:

„Art. 80c. Kto, działając w imieniu lub interesie raportującej instytucji finansowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. ...), nie dopełnia obowiązku:

1) stosowania zasad i procedur należytej staranności oraz procedur sprawozdawczych,

2) rejestrowania czynności podejmowanych w ramach procedur należytej staranności,

3) gromadzenia dokumentacji wymaganej w ramach stosowania procedur należytej staranności,

4) usunięcia w terminie nieprawidłowości wskazanych w wyniku kontroli, o którym mowa w art. 70 ust. 4 tej ustawy,

podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.

Art. 80d. Kto, działając w imieniu lub interesie podatnika, wbrew przepisom ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, składa nieprawdziwą informację dla celów informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów,

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”.

Art. 96. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz. U. poz. 1712 oraz z 2016 r. poz. 1579 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:
 - a) uchyla się ust. 4,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są sporządzane za rok kalendarzowy i przekazywane w formie dokumentu elektronicznego, utworzonego na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego.”,
 - c) w ust. 8 uchyla się pkt 1;
- 2) w art. 8 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–13 do kontroli amerykańskich rachunków raportowanych stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 1, z wyłączeniem art. 127 i art. 128, rozdziału 2, rozdziału 3, z wyłączeniem art. 133 i art. 133a, rozdziału 3a, rozdziału 4, z wyłączeniem art. 139, rozdziałów 5, 6, 9–11, 14, 16, 22 i 23 oraz przepisy działu VI, z wyłączeniem art. 281, art. 282a, art. 291 i art. 292, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;
- 3) w art. 13:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane zawarte w informacjach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa na zasadach określonych w tym przepisie.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dane zawarte w informacjach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, są udostępniane organom wymienionym w art. 297 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz innym niż wymienione w tym przepisie organom podatkowym, gdy toczące się przed tym organem postępowanie lub czynności wykonywane przez ten organ są związane z prawidłowym określaniem podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego lub wymiarem innych należności, których dochodzenie, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest możliwe na wniosek obcego państwa. Udostępnienie

informacji dla celów innych niż określone w zdaniu pierwszym wymaga uzyskania zgody właściwej władzy Stanów Zjednoczonych.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–2, akta spraw oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbowa”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.”;

4) w art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadacz rachunku jest obowiązany do przedstawienia oświadczeń wskazanych w żądaniu, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 97. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1932) uchyla się art. 12.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 98. 1. W celu identyfikacji nowych rachunków, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 15, otwartych w okresie między dniem 1 stycznia 2016 r. a dniem 30 kwietnia 2017 r., jako rachunków raportowanych, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 43, raportująca instytucja finansowa, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 44, jest obowiązana:

- 1) w przypadku nowego rachunku indywidualnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 16 – stosować procedurę należytej staranności określoną w dziale III rozdziale 5, z wyłączeniem art. 51 - 53 oraz art. 56;
- 2) w przypadku nowego rachunku podmiotów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 17 – stosować procedurę należytej staranności określoną w dziale III rozdziale 7, z wyłączeniem art. 59 oraz art. 64.

2. W odniesieniu do nowych rachunków, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 15, otwartych w 2016 r., raportująca instytucja finansowa, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 44, jest obowiązana zakończyć procedurę identyfikacji określoną w ust. 1 do dnia 31 lipca 2017 r. Identyfikacji nowych rachunków, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 15, otwartych w 2016 r., jako rachunków raportowanych, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 43, dokonuje się na dzień 31 grudnia 2016 r.

3. W odniesieniu do nowych rachunków, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 15, otwartych w okresie między dniem 1 stycznia 2017 r. a dniem 30 kwietnia 2017 r., raportująca instytucja finansowa, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 44, jest obowiązana zakończyć procedurę identyfikacji określoną w ust. 1 w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.

4. W odniesieniu do nowych rachunków, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 15, objętych procedurą identyfikacji określoną w ust. 1 i zidentyfikowanych jako rachunki raportowane, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 43, na podstawie art. 50 ust. 4 lub art. 61 ust. 2 i 3, raportująca instytucja finansowa, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 44, jest obowiązana wystąpić z żądaniem złożenia oświadczenia o rezydencji podatkowej, o którym mowa w art. 43, w terminie 90 dni od dnia identyfikacji tego rachunku jako rachunku raportowanego. Do dnia uzyskania oświadczenia o rezydencji podatkowej raportująca instytucja finansowa traktuje posiadacza rachunku jako rezydenta zgodnie z wynikiem procedury identyfikacji określonej w ust. 1.

5. Przepis ust. 4 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio do nowych rachunków indywidualnych, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 16, objętych procedurą identyfikacji określoną w ust. 1 i uznanych za rachunki nieudokumentowane na podstawie art. 50 ust. 6.

Art. 99. 1. Informację o rachunkach raportowanych oraz informację o rachunkach nieudokumentowanych za rok 2016 raportująca instytucja finansowa, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 44, przekazuje w terminie do dnia 31 sierpnia 2017 r.

2. Obowiązek przekazania informacji o rachunkach raportowanych za lata 2016 i 2017 obejmuje rachunki posiadane przez osoby z państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b i c, wpisanych na listę ogłaszaną w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie do dnia 30 czerwca 2017 r., listę państw uczestniczących, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 25 lit. b i c, objętych obowiązkiem raportowania za lata 2016 i 2017.

Art. 100. Warunek określony w art. 31 ust. 2 pkt 6 lit. b uznaje się za spełniony, jeżeli wskazane w nim procedury zostaną wdrożone przez instytucję finansową, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 8, do dnia 30 kwietnia 2017 r.

Art. 101. 1. Informacje podatkowe, o których mowa w art. 77 ust. 3 i art. 78, dotyczące decyzji w sprawach cen transakcyjnych, o których mowa w art. 76 pkt 1, lub interpretacji podatkowych, o których mowa w art. 76 pkt 2, wydanych w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., są przekazywane do dnia 31 grudnia 2017 r.

2. Informacje podatkowe, o których mowa w art. 77 ust. 3 i art. 78, dotyczące decyzji w sprawach cen transakcyjnych, o których mowa w art. 76 pkt 1, lub interpretacji podatkowych, o których mowa w art. 76 pkt 2 lit. a, wydanych w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., są przekazywane do dnia 31 grudnia 2017 r., pod warunkiem że te decyzje lub interpretacje obowiązywały na dzień 1 stycznia 2014 r.

3. Informacje podatkowe, o których mowa w art. 77 ust. 3 i art. 78, dotyczące decyzji w sprawach cen transakcyjnych, o których mowa w art. 76 pkt 1, lub interpretacji podatkowych, o których mowa w art. 76 pkt 2, wydanych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia wejścia w życie ustawy, są przekazywane do dnia 30 września 2017 r.

Art. 102. Do czasu uzyskania zdolności operacyjnej przez bazę danych, o której mowa w art. 21 ust. 5 dyrektywy 2011/16/UE, Szef Krajowej Administracji Skarbowej:

- 1) przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego informacje, o których mowa w art. 77 ust. 3, za pomocą standardowego formularza, o którym mowa w art. 20 ust. 5 dyrektywy 2011/16/UE, z uwzględnieniem mających zastosowanie odpowiednich ustaleń praktycznych między Rzeczpospolitą Polską a danym państwem członkowskim;
- 2) w przypadku wskazania przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa członkowskiego, którego może dotyczyć informacja przekazana przez ten organ, potwierdza odbiór tej informacji niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych od dnia ich otrzymania; potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku braku możliwości dokonania potwierdzenia w ten sposób potwierdzenia dokonuje się w postaci papierowej;
- 3) przekazuje co roku Komisji Europejskiej statystyki dotyczące liczby przekazanych w danym roku kalendarzowym decyzji w sprawach cen transakcyjnych i interpretacji podatkowych, o których mowa odpowiednio w art. 76 pkt 1 i 2, oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, informacje dotyczące kosztów i korzyści

związanych z dokonaną wymianą informacji podatkowych oraz inne informacje mające znaczenie dla wymiany informacji podatkowych.

Art. 103. 1. Przepis art. 83 ust. 1 stosuje się od sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2015 r.

2. Obowiązek przekazania informacji zgodnie z art. 83 ust. 1 za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r., powstaje, jeżeli skonsolidowane przychody grupy kapitałowej, o której mowa w art. 82 pkt 1 lit. a i b, przekroczyły równowartość 750 000 000 euro za ten sprawozdawczy rok obrotowy.

3. Wartość, o której mowa w ust. 2, przelicza się na złote polskie po średnim kursie ogłaszającym przez Narodowy Bank Polski, obowiązującym w ostatnim dniu roboczym roku obrotowego, o którym mowa w art. 82 pkt 7, poprzedzającego sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 82 pkt 8.

4. Powiadomienia, o których mowa w art. 86 ust. 1, w odniesieniu do sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r., są przekazywane najpóźniej w terminie 10 miesięcy od ostatniego dnia tego sprawozdawczego roku obrotowego.

Art. 104. 1. Przepis art. 84 stosuje się od sprawozdawczego roku obrotowego, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2016 r., z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Obowiązek przekazania informacji zgodnie z art. 84 za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2016 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2018 r., powstaje, jeżeli skonsolidowane przychody grupy kapitałowej, o której mowa w art. 82 pkt 1 lit. a i b, przekroczyły kwotę progową 750 000 000 euro za ten sprawozdawczy rok obrotowy.

3. W przypadku gdy skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej jest sporządzane w innej walucie niż euro, przeliczenie wartości skonsolidowanych przychodów na euro w celu odniesienia jej do kwoty progowej, o której mowa w ust. 2, następuje według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień roku obrotowego poprzedzającego sprawozdawczy rok

obrotowy. W takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

4. Jednostka wyznaczona zgodnie z art. 84 ust. 4 może przekazać informację o grupie podmiotów, o której mowa w art. 82 pkt 2, za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 105. Informacje, o których mowa w art. 87, za sprawozdawczy rok obrotowy, o którym mowa w art. 82 pkt 8, rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r., są przekazywane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w terminie 18 miesięcy od ostatniego dnia tego sprawozdawczego roku obrotowego.

Art. 106. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 92, osiąga przychody (dochody) określone w art. 44c ust. 1 pkt 4 lit. a–f tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy, ze źródeł przychodów położonych w Republice Austrii, podatek od tych przychodów (dochodów) zapłacony w Republice Austrii do dnia 31 grudnia 2016 r. podlega odliczeniu od kwoty podatku obliczonego zgodnie z art. 30a ust. 1 i 9 lub art. 30b ust. 1, 5a i 5b tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy. Przepis art. 30a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 92, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się.

Art. 107. 1. Podmioty wypłacające oraz pośredni odbiorcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy zmienianej w art. 92, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 30 kwietnia 2017 r., których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2016 r. i którzy do dnia wejścia w życie ustawy nie złożyli informacji, o której mowa w art. 42c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 92, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 31 grudnia 2015 r., składają tę informację w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, wyłącznie w odniesieniu do dochodów uzyskanych przed dniem 1 stycznia 2016 r.

2. Podmioty wypłacające oraz pośredni odbiorcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy zmienianej w art. 92, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 30 kwietnia 2017 r., obowiązani do złożenia informacji, o której mowa w art. 33, nie składają informacji, o której mowa w art. 44d ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 92,

w brzmieniu obowiązującym przed dniem 30 kwietnia 2017 r., w odniesieniu do dochodów uzyskanych po dniu 31 grudnia 2015 r.

Art. 108. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 306n ustawy zmienianej w art. 94 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 306n ustawy zmienianej w art. 94, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 109. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 96 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 96, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 110. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 92, art. 93 pkt 1 oraz art. 95 pkt 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2017 r.;
- 2) działu III oraz art. 94 pkt 5 i 7, art. 95 pkt 3, art. 96 i art. 98–100, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2017 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek Kuchciński

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
